

DRZEWA MÓWIĄ

***Zapomniany świat drzewców odkryty
na nowo***

***Bartosz Mikołaj Ryszka
Tobiasz Adam Ryszka***

STROMY HOVORIA

Znovuobjavený zabudnutý svet bytostí stromov

Bartosz Mikołaj Ryszka
Tobiasz Adam Ryszka

Obsah

1 Úvod	5
1.1 Tobiašov úvod.....	5
1.2 Bartholomewov úvod	5
2. stromy hovoria	7
2.1 Brezy o ľuďoch.....	7
2.2 Smrekovec na ľuďoch	8
2.3 Aldanielove postrehy.....	10
2.4 Osamelý buk	12
2.5 Priateľ Javor	13
2.6 V horúčave.....	14
2.7 Výčitky orecha	16
2.8 Stromy o ich vzhľade	17
2.9 Ďalšie otázky pre Larch.....	22
2.10. Kto ste v skutočnosti?.....	24
2.11. Zjazvený dub.....	26
2.12. Zaujímavé postrehy od Larch	28
2.13. Kostol Lipa	29
2.14. Ťažké otázky	31
2.15. Starí mladí.....	33
2.16. Korigendum spoločnosti Grab	34
2.17. Rodina bukov	37
2.18 Liečivá sila vrbý.....	39
2.19 Starý buk.....	41
2.20. Kapacity Spar	43
2.21. Partnerstvo Old Beech o.....	44
2.22. Spiaca breza.....	45
2.23. Od semena po smrť stromu	46
2.24. Tri fázy starostlivosti o spary	48
2.25. Starnúci strom	50
2.26. Niekoľko slov o priateľstve	52
2.27. O viere v Boha	54
2.28 Lipa na Deň mŕtvych.....	55
2.29 Krátky rozhovor so starým bukom	57
2.30. Nový priateľ	58

2.31. O možnosti zmeniť hlas	59
2.32. O runách, miestach moci a epochách	60
2.33 Stromy o Bohu	62
2.34 Stromy pokory	66
2.35. Rozhovory so správcom spar	68
2.36. O talentoch	69
2.37 O Božej vôli	71
2.38. O priateľstve spárov s ľuďmi	71
2.39. O múdrosti	72
2.40. Posledná inkarnácia	73
2.41. O ročných obdobiach	73
2.42. O čistote	74
2.43. Pýtanie sa ľudí na spary	75
2.44 Vzájomná interakcia rázsoch s ich opatrovatelmi	81
2.45. Konečné prevody	82
2.46. Správa o výrube	84
3 členovia	85
4 Vyhlásenie autorov	86

1. Úvod

1.1 Tobiášov úvod

Túto knihu sme začali písať s Bartošom na môj podnet. Jednoducho som si myslel, že keď sa Bartosz už roky rozpráva so stromami, bolo by možné zaznamenať rozhovory s nimi. Bartoszovi sa tento nápad veľmi páčil a neskôr sme dostali signál, že sa to páči Bohu a Svetlo podporí realizáciu tejto myšlienky.

Treba dodať, že rozhovory sú úplne autentické. Stromy, presnejšie povedané ratolesť, odpovedali na naše rôzne otázky. Na mnohé z položených otázok sme dobre poznali odpovede, ale boli sme zvedaví na postrehy stromov. Táto kniha ukazuje, ako stromy vidia dnešné ľudstvo a ako by si priali, aby sa opäť stali našimi bratmi.

Prírodné bytosti, pretože to sú práve spary, ako aj iné bytosti boli kedysi ľudstvu veľmi dobre známe. Celé pôsobenie prírody sa prejavuje prostredníctvom bytostí prírody a jej poznanie je nevyhnutným krokom na ceste duchovného rozvoja každého človeka. Už malé deti by sa mali učiť o fungovaní prírody a prostredníctvom skúseností s ňou získavať taký dôležitý základ pre budúce prebudenie ducha v období dospievania. Ako vieme, dnešnému ľudstvu chýba to....

Dozvedáme sa veľa o ich životoch, čo dokážu a čo nie. V knihe je pravdepodobne veľa informácií, ktoré čitateľ nikde inde nenájde. Pozývam vás, čitateľov, aby ste sa vybrali na cestu, do lesa, a nech je táto kniha ako prechádzka v lese - potešujúca, upokojujúca, objavujúca nové pravdy, ktoré poskytujú hlboké poznatky o ľuďoch a stromoch. Čitateľ, poteš sa z dobrej energie stromov a nech sa tvoje srdce otvorí láske! Skvelé čítanie!

1.2 Bartholomewov úvod

Kniha, ktorú máte pred sebou, je plodom môjho a Tobiášovho priateľstva so stromami. So stromami, presnejšie s prhľavami, sa rozprávam už roky. Umožnil mi to dar jasnozrivosti, za ktorý som vďačný Stvoriteľovi. Za tie roky sa zrodilo mnoho skutočných priateľstiev založených na dôvere a vzájomnej podpore. Dobře viem, že vzťahy, ktoré sme si s Tobiasom vybudovali s našimi stromovými priateľmi, mali obrovský vplyv na náš rozvoj, ako aj na naše ďalšie životy. Množstvo slov podpory, ako aj usmernení na ceste rozvoja, ktoré sme dostali od našich stromových priateľov, je obrovské a som za to nesmierne vďačný.

V modernom svete človek zabudol na kontakt s prírodou. V honbe za lepším a pohodlnejším životom človek už neberie do úvahy, že všade okolo neho je pulzujúci život, ktorého prejavom sú prírodné tvory. Skutočnosť, že ich nevidí ani nepočuje okom a uchom fyzického tela, nemôže byť pre neho nezvratným dôkazom, že neexistujú. Sú predsa ľudia, ktorí sú s nimi v kontakte, a naďalej ich ignorovať je prejavom tvrdohlavosti a obmedzenosti.

Každý človek, keď mení svoje prostredie, napríklad prácu, aby sa v ňom mohol pohybovať produktívnejšie a slobodnejšie, musí ho dobre spoznať. Ak chce byť na novom pracovisku dobrým zamestnancom, musí spoznať všetky oddelenia, zistiť, ktoré povinnosti sa komu podriaďujú, kto je za čo zodpovedný, na aké úlohy má on a ostatní zamestnanci nárok a ako má spolupracovať, aby jeho činnosť viedla k prospechu podniku. V tvorbe to nie je inak. Je chcené, aby človek poznal stvorenie,

aby poznal zákony, ktoré ho riadia, a aby poznal a spolu prežíval krásu života s bytosťami, ktoré v ňom žijú. Takéto postupné poznávanie stvorenia povedie nielen k väčšiemu poznaniu, ale aj k väčšej a slobodnejšej duchovnej pohyblivosti, pohyblivosti potrebnej na dozrievanie a stúpanie čoraz vyššie v úrovniach stvorenia.

Verím, že tento stručný opis pomôže mnohým pochopiť aspoň zlomok toho, čo sa skrýva pod pojmom "prírodné stvorenia". Stromy sú neodmysliteľnou súčasťou nášho každodenného života. Verím, že čitateľ sa po prečítaní tejto knihy už na ne nebude pozeráť tak ako doteraz. Verím tiež, že po prečítaní tejto knihy nielen lepšie porozumie tvorom, ktoré sa v nej spomínajú, ale že sa k nim dokáže aj priblížiť a bude ich mať viac rád. To je to, čo prajem každému.

2. Stromy hovoria

2.1 Brezy o ľuďoch

S Tobiasom sme sa išli prejsť, aby sme sa porozprávali s brezami o ľuďoch. Stromy sa najprv zdráhali, keď som im vysvetlil, že zbieram materiál na knihu. Po krátkom presvedčaní však prvá z briez začala svoje poslanstvo:

Bartoš: Čo si myslíte o ľuďoch?

Breza 1: Chcem povedať pravdu. Ľudia sú padlé stvorenia. Zabudli na Božie zákony a na Boha. Majú Boha na perách a nevedia, čo to slovo znamená. Stále je veľa tých, ktorí by sa mohli prebudiť, ale nechcú. Radšej spia a usilujú sa o ničotu.

Tobias: Existuje pre ľudstvo nejaká nádej?

Z prvej brezy som nepočul odpoveď, tak som objal druhú a počul:

Breza 2: Myslím, že ešte stále existuje nádej, pretože nádej zomrie posledná, ak vôbec zomrie.

Bartoš: Ako sa k vám ľudia správajú?

Breza 2: Ľudia zaobchádzajú so stromami ako s predmetmi. Nemáme pre nich žiadnu cenu. Môžu nás vysadiť a vyrúbať, kedy sa im zachce.

Bartolomej: Poznáte nejaké Božie stanovisko, ktoré hovorí, že je v poriadku vyrúbať stromy, keď je to nevyhnutné?

Zrazu sa objavil vyšší strážca:

Vyšší strážca: Nie všetky stromy poznajú túto pravdu, preto uzatváram vaše spojenie s týmto stromom.

Bartosz: Môžete o tom povedať viac?

Vyšší strážca: Existuje na to povolenie Svetla, ale ľudia ho zneužívajú. Pamätajte si, ľudia, že aj stromy cítia, preto sa pre svoje účely, ak je to možné, snažte vyberať choré alebo umierajúce stromy.

Spojenie s nadriadeným bolo tiež prerušené a museli sme ukončiť rozhovor. Bol som trochu nepozorný. Človek, ak to potrebuje a ak je to nevyhnutné pre jeho prežitie, môže napríklad vyrúbať stromy na drevo. Nevie, či všetky účely, na ktoré človek používa drevo zo stromov, sú nevyhnutné. To by bolo potrebné zvážiť a prípadne prediskutovať s nejakým sprievodcom určeným na tento účel. To však nie je téma, na ktorú sa teraz zameriavam. Svojou neopatrnosťou som možno vystavil brezu dočasnému utrpeniu, pretože možno nebola pripravená na informáciu, že Boh povoľuje výrub stromov.

2.2 Smrekovec na ľudľoch

V ten istý deň sme sa rozhodli priblížiť k smrekovcu, ktorý rastie v lese. Smrekovec bol mojím dlhoročným priateľom. Nepamätám si, či to nebol prvý strom, s ktorým som sa rozprával. Smrekovec je veľmi citlivý a mnohokrát som ho požiadal o radu. Som hrdý na to, že mám takého priateľa. Keď som mu povedal, že píšeme knihu a chcel by som do nej zahrnúť jeho slová, po krátkom premýšľaní súhlasil a začali sme sa rozprávať:

Larch: Som pripravený hovoriť.

Bartoš: Čo si myslíte o ľudľoch?

Larch: Veľmi ma bolí, ako ľudia padli.

Bartoš: Čo si myslíte o ľudľoch.

Larch: Cítim súcit, pretože ľudia nevedia, kto sú.

Bartoš: A kto sú podľa vás ľudia?

Larch: Pre mňa sú ľudia stratené Božie deti, veľmi stratení.

Tobias: Čo by ste chceli ľudľom oznámiť?

Smrekovec: Na svete a v prírode je veľa dobra. Stojí za to naučiť sa toto dobro rozpoznávať.

Bartoš: Čo presne máte na mysli?

Smrekovec: Dobro je ranný úsmev, je to východ a západ slnka, je to krása celého stvorenia.

Bartosz: Kam podľa vás smeruje ľudľstvo?

Larch: Bolo by veľmi bolestivé odpovedať na túto otázku, preto nech sa každý zamyslí a odpovie si sám.

Bartoš: Si lesný tvor, pretože sme v lese. Vidíš tu často ľudľí?

Smrekovec: Do lesa chodí len veľmi málo ľudľí, a ak áno, tak sú stratení vo svojich myšlienkach.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme Larch za tento rozhovor.

Na druhý deň sme sa s Tobiasom rozhodli navštíviť Larch ešte raz, aby sme pokračovali v rozhovore. Nanešťastie sa v ten deň vyskytlo veľa bytostí, ktoré chceli narušiť spojenie. Našťastie som po niekoľkých minútach intenzívneho čistenia počul Larcha:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, Larch.

Larch: Srdečne vás vítam.

Bartolomej: Včera ste spomínali niečo o ľuďoch, ktorí padajú. Môžete povedať, čo presne ste tým mysleli?

Larch: Ľudia sa pozerajú len na seba, chcú len viac a viac materiálnych statkov. Neslúžia Najvyššiemu. Neustále sa hnevajú na druhých a na Boha. Nechcú na službu ani pomyslieť, nieto ešte slúžiť. Sami seba považujú za nesmierne dôležitých. Sú márniví a namyslení. Nie sú vďační za dar života.

Bartolomej: Čo je podľa vás príčinou pádu človeka? Ako to vidíte?

Larch: Bartolomej je to jednoduché - intelekt.

Bartosz: Môžete to bližšie vysvetliť?

Smrekovec: Človek sa rozvíja len intelektuálne, na ducha vôbec nemyslí. Nepremýšľa o tom, kto je a prečo prišiel na zem. Boli časy, keď boli ľudia viac spojení s duchom, mali úprimnejšie city. Vo svojom každodennom živote mysleli na Boha.

Bartoš: Môže sa tento čas vrátiť?

Larch: Viem, že ľudstvo čelí utrpeniu, ktoré ho zmení. Ale táto zmena príde časom. Verím, že k nej dôjde, pretože stále verím v ľudstvo.

Bartoš: Môžete o sebe povedať, že máte rád ľudí?

Po tejto otázke sa na mňa Larch mimoriadne láskavo a milo usmial a odpovedal:

Larch: A ty sa ma pýtaš na takéto veci, Bartoš? Samozrejme, že sa mi to páči.

Všetci sme sa úprimne usmiali nad takouto reakciou Larcha.

Tobias: Čo by ste povedali ľuďom, ktorí objímajú stromy a majú bližšie k prírode?

Larch: Verím, že ste kvasom Novej Zeme, pretože ste citlivejší. Milujem všetkých ľudí, ktorí ma objímajú. Bartoš a Tobiáš - mám vás veľmi rád.

Bartosz a Tobiasz: Vieme, priateľu, tiež ťa máme veľmi radi.

Po tomto nečakanom Larchovom priznaní sme sa s Tobiasom cítili veľmi emotívne.

Tobias: Ako podporujete ľudí, ktorí vás objímajú?

Smrekovec: Ak je človek dostatočne čistý, môžeme sa k nemu priblížiť, a tak ho energeticky podporiť.

Tobiáš: Môžete odvádzať temné energie do Matky Zeme?

Larch: Áno, uľahčujem uzemnenie, ak sa ku mne niekto pritúli.

Tobias: Môžete tiež energeticky posilňovať? Vysielať energiu?

Larch: Áno, môžem sa spojiť aj s vyšším vedením. Týmto spôsobom som mostom pre vyššie vedenie.

Tobias: Môžu stromy liečiť ľudí z chorôb?

Smrekovec: Nie všetky stromy majú dar uzdravovania. Je to ako s ľuďmi. Takýmto darom sú známe vrbý.

Tobias sa usmial a poďakoval mu za túto odpoveď.

Bartoš: Včera ste spomenuli, že na svete je veľa dobra. Tvoja odpoveď sa mi veľmi páčila. Môžeš k nej niečo dodať?

Smrekovec: Človek musí prekročiť hranice mysle a naučiť sa cítiť. Potom uvidí krásu vo všetkom. Človek cíti krásu celým svojím ja, svojím srdcom. Si krásny Bartoš.

Bartosz: Ďakujem, priateľu.

Larch: Chcem Tobiasovi povedať ešte niečo. Si najkrajší, keď sa usmievaš. Tvoj úsmev mení ostatných. Ďakujem ti za to.

Tobias: Ďakujem. Mám pocit, že svojím úsmevom chcem zmeniť svet.

Tobias: Ako ďaleko od stromovej škrupiny môžeš ísť?

Larch: Vždy som tu uprostred. Z času na čas môžem vyjsť von a pohybovať sa v rámci aury stromu, ale nerád to robím.

Bartosz a Tobiasz: Pre dnešok to stačí, priateľu. Ďakujeme ti za tvoju múdrosť.

Po tomto krátkom rozhovore som sa trochu zamyslel. Veľmi si cením múdrosť nášho priateľa Larcha. Jeden smrekovec, jeden strom a koľko múdrosti nám odovzdal v tomto krátkom rozhovore. Koľko je na svete stromov, v ktorých je také obrovské množstvo múdrosti, múdrosti, ktorú pozemské ľudstvo nie je schopné vnímať.

2.3 Aldanielove postrehy

Na druhý deň sme sa vybrali do lesa k smrekom. Stromy veľmi zriedkavo dávajú svoje mená. Smrek sa nám počas nášho prvého rozhovoru pred niekoľkými rokmi predstavil ako Aldaniel. Po krátkom pozdrave sa Tobias pustil do rozhovoru:

Tobias: Ahoj, priateľ môj. Uviedol si nám svoje meno. Nie všetky bytosti to robia. Majú stromy mená?

Aldaniel: Toto meno som si osvojil už veľmi dávno. Je veľa bytostí, ktoré nemajú mená alebo ich vôbec nepoužívajú. Mne sa moje meno veľmi páči, a preto som ho dal tebe.

Tobiáš: Myslel som si, že to, že nám nedávajú svoje mená, je tiež znakom pokory bytostí.

Aldaniel: Len nechcú, aby ste sa na ne odvolávali príliš často. Ja som ti dal svoje, pretože verím, že ich nezneužiješ.

Bartolomej: Včera Larch spomenul príčinu pádu ľudstva. Hovoril o intelektu. Na druhej strane ľudia hovoria o diabloch, pukušiteľoch alebo temnote. Mohli by ste túto tému rozviesť?

Tobias: Máme prehľad o tejto téme, ale chceme poznať vaše stanovisko.

Aldaniel: Ľudia si zo svojej slobodnej vôle vybrali len intelektuálny rozvoj, a tak sa otvorili temnote. Samotný pokušiteľ nepríde, pokiaľ v človeku nenájde úrodnú pôdu.

Tobias: Môžu vám temné duše a démoni aj ublížiť?

Aldaniel: Nemáme rovnaké sklony ako ľudia, preto sa k nám nepribližujú. Máme tiež ochranu, ktorú je ťažké prelomiť.

Tobias: Zmením tému. Čo by ste povedali na lesných elfov? Aká je ich úloha a interakcia s vami?

Aldaniel: Elfovia sú naši bratia. Môžu spať aj na stromoch. Ich úlohou je zušľachťovať les. Ich samotná prítomnosť túto úlohu plní. Existuje mnoho druhov lesných elfov, o ktorých sa medzi ľuďmi nevie. Elfovia tiež pomáhajú nášmu rozvoju a podporujú nás.

Tobias: Môžete to upresniť?

Aldaniel: Lesy potrebujú ich žiarenie. To je úloha (ide o potrebné žiarenie), ktorú majú všetky prírodné tvory.

Bartoš: Aldaniel, vždy som si ťa spájal s dobrým zmyslom pre humor. Je to bežné u stromov?

Aldaniel: Je to ako s ľuďmi. Existujú rôzne úrovne humoru. Ja som len náladovejší ako ostatní.

Bartoš: Vráťme sa k vážnejšej téme. Kam idú ľudia po smrti?

Aldaniel: Ľudia môžu prejsť na mnoho úrovní.

Bartolomej: Ľudia hovoria o pekle a nebi....

Aldaniel: Ľudia môžu skončiť v pekle, v nebi alebo v prechodných sférach.

Bartolomej: Takže peklo existuje?

Aldaniel: Sú to ríše večného utrpenia.

Bartolomej: A odkiaľ sa to, dočerta, vzalo?

Aldaniel: Ľudia sú tvorcovia pekelných ríš, zlí ľudia.

Bartoš: Viete, ako sa to deje?

Aldaniel: Ich chcenie má tvorivú silu.

Bartoš: Takže každý dostane miesto, ktoré si zaslúži?

Aldaniel: A ktorý si vytvoril sám svojou túžbou.

Tobias: Čo by ste povedali o stromoch a zmysle ich existencie?

Aldaniel: Som tu kvôli rozvoju, rovnako ako vy.

V tom momente sa ostatné stromy vyškriabali, aby sme sa k nim priblížili.

Aldaniel: Chcel som povedať ešte niečo. Mám vás rád ako bratov. Ste pre mňa ako rodina.

Tobias: Ďakujem vám za dlhoročnú podporu, ktorú ste mi poskytli.

Bartolomej: Iné stromy mi teraz hovoria, že sú vyvinutejšie ako vy.

Aldaniel: Ja viem, trochu sa motám.

Po týchto slovách sme sa všetci usmiali.

Bartoš: Ach, to je tvoj zmysel pre humor, Aldanieli.

Netvrdím, že Aldaniel je nejaký zaostalý, ale keď ho teraz porovnáam s Larchom, musím uznať, že Larch hovorí presvedčivejšie. Myslím si, že Aldaniel je jednoducho iný a jeho pozitívny prístup a dobrá nálada sú tiež potrebné. Rozhliadli sme sa po okolí a rozhodli sme sa priblížiť k starému buku.

2.4 Osamelý buk

Bartoš a Tobias: Myslím, že sme vás nikdy neobjali. Ahoj.

Buk: Nepamätám si, že by to tak bolo.

Bartolomej: V tvojom hlase je veľká vznešenosť a si pravdepodobne najväčší strom v okolí.

Beech: Áno, ale neočakávam za to žiadne vyznamenanie. Ako vidíte, stromy sú veľmi rozdielne. Čo cítiš Bartolomej v mojom hlase?

Bartoš: Cítim ušľachtilosť a zrelosť. Ako dlho ste tu? Koľko rokov?

Buk: Som tu už mnoho sezón alebo rokov. Nepočítam to.

Tobias: Drahý Buck, na tvojej kôre vidím vystrihnuté a ľuďmi namaľované písmená. Ako by si to komentoval?

Buk: Nie všetci ľudia sú priateľmi stromov ako vy. Preto si vás veľmi vážim a mám vás rád. Ľudia ma znetvorili tým činom, ktorý ste spomínali. Myslím, že je jasné, že väčšina stromov je voči ľuďom nedôverčivá. Ľudia si tú dôveru jednoducho nezaslúžia.

Tobias: Aká je interakcia medzi stromami v lese?

Buk: Som samotársky typ a nemám priateľov, ale k tebe som cítil istý pocit, ktorý by som nazval náklonnosťou.

Bartoš: Presne tak cítim, že si rád sám.

Buk: Chcel som sa vám poďakovať za tento rozhovor a teraz by som tiež chcel, aby ste ma nechali na pokoji.

Tobias: Ďakujem, Bucku. Budem ťa nazývať svojím priateľom.

Buk: Dovoľujem ti to.

Po týchto slovách sme sa vybrali do inej časti lesa, aby sme sa porozprávali s naším priateľom javorom

2.5 Priateľ Javor

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, už dlho sme sa nepočuli.

Javor: Chýbal si mi, myslel som, že si na mňa zabudol.

Tobias: V určitom momente ste sa rozdelili na dve časti. Ste dvaja, alebo ste jeden?

Klon: Ja som jeden z nich.

Bartoš: Hovorili sme o rozvoji, že ste tu kvôli rozvoju.

Klon: Každá bytosť tu má iný účel. Nemôžem zasahovať do cieľov iných, ale môžem vám povedať, aký je môj cieľ. Mojm cieľom sú nebeské sféry.

Bartoš: Čo sú to nebeské sféry?

Javor: Tomu sa hovorí ľudový raj. Práve tam chcem ísť, pretože mám veľmi rád ľudí. Existujú aj nižšie ríše, ktoré sú tiež svetlými ríšami. O tie sa usiluje väčšina stromov.

¹Bartoš: Hovoríte o tom, čo nazývame sféry významu?

Javor: Áno, Bartolomej, toto je už veľmi čistá oblasť a nepotrebujeme ísť vyššie.

---

¹ Sféry podstatného alebo kruh podstatného. Viac informácií o ňom nájdete v Abd-ru-shinovom diele "Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu".

Tobias: A čo si myslíš o ľuďoch?

Javor: Mám dvoch skvelých priateľov, konkrétne teba.

Bartoš: A máš priateľov aj medzi stromami?

Javor: Áno, mám priateľov medzi stromami. (Ukázal na jeden strom a povedal.) Rozprávam sa s ním veľmi často. Pýta sa na teba.

Tobias: A iné prírodné tvory?

Javor: Je veľa druhov bytostí, s ktorými komunikujem. Myslím, že keď sa Bartolomej bude vyvíjať, bude sa s nimi vedieť rozprávať.

Tobias: Čo by ste chceli odkázať ľuďom, ktorí budú čítať tento článok?

Javor: Vedzte, že Pán Boh vás všetkých miluje a my vás môžeme podporiť na vašej ceste. Aj vy sa môžete podieľať na našom živote, veľmi vám to prajeme. Vystierame k vám ruky plné lásky a chceme, aby ste sa k nám priblížili.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme za vaše krásne slová a ďakujeme za rozhovor.

2.6 V horúčave

Išli sme do Maple. Objali sme sa. Javor mi ukázal fotku, na ktorej spí.

Javor: Chcem spať. Necháš ma na pokoji?

Nechceli sme si prekážať a išli sme do Larch:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, Larch. Prišli sme od Javora, ktorý povedal, že spí. Vy tiež spíte?

Larch: Áno, samozrejme. Aj my si potrebujeme oddýchnuť.

Bartosz: Spíte dlho?

Smrekovec: Toľko, koľko potrebujeme na regeneráciu.

Tobias: Spíš v noci alebo keď sa ti chce? Ako dlho zvyčajne trvá váš spánok?

Larch: Nemáme hodinky, ale môžem vám povedať, že noc sa u nás vníma inak.

Bartosz: Čo tým myslíš?

Larch: Naše zrkové orgány sú iné ako vaše. Preto nemáme také prísne rozdelenie medzi dňom a nocou ako vy v hutnom hmotnom svete.

Bartoš: Sú všetky stromy na rovnakej úrovni vývoja?

Smrekovec: Nie.

Tobias: Máš veľa múdrosti. Majú aj iné stromy takú veľkú múdrosť a poznanie?

Larch: Čerpáme aj z vášho poznania. Cítíme, čo je vo vašich názoroch pravda a čo nie.

Tobias: Ide o mňa a Bartolomeja, alebo o ľudstvo všeobecne?

Smrekovec: Vy dvaja už máte veľa vedomostí.

Bartoš: Je kontakt medzi stromami a ľuďmi rozvojový pre obe strany?

Larch: Samozrejme, že je. Pozri, ako dlho sa poznáme. Už nie som ten istý strom ako pred desiatimi rokmi.

Bartoš: Ako by ste odpovedali na otázku: odkiaľ čerpáte svoje vedomosti?

Larch: Mám spojenie s vyššou úrovňou.

Bartoš: Má každý strom spojenie s takouto vyššou úrovňou?

Smrekovec: Áno, ale nie každý strom z toho má prospech.

Bartoš: Ľudia používajú formulár: "duchovia stromov". Je to správna forma?

Smrekovec: Nie. Som stromová bytosť. Tento strom je môj domov. Duchovia sú len ľudia.

Bartoš: Je správne nazývať vás stromom?

Larch: Páči sa nám to a plne to akceptujeme.

Bartolomej: Takže si bytosť vo vnútri stromu?

Smrekovec: Som priamo spojený so stromom. Nazývajte nás stromami, ako to robíte vy. Veľmi sa nám to páči.

Bartoš: Takže stromy nemajú dušu?

Larch: Nie, majú bytosti, ktoré sú s nimi priamo spojené. Sú to my.

Bartoš: Poznajú všetky stromy túto pravdu, ktorú ste nám teraz predstavili?

Larch: Majú v sebe túto pravdu. Uznané alebo nie.

Tobias: Pamätáš si na svoj život a na to, kde si bol pred tým, ako si tu žil?

Smrekovec: Podľa môjho názoru je to prvý strom, v ktorom som bol.

Bartolomej: Sú na stromoch prvýkrát aj iné stromové tvory?

Larch: Kladiete veľmi ťažké otázky. Ja tu len prežívam a neviem a ani nechcem vedieť viac.

Bartoš: Prepáčte, nevedel som to.

Larch: Na tom nie je nič zlé.

Tobias: Ako vyzerá váš deň v lese?

Smrekovec: Prebudím sa a usmejem sa na svet....

Bolo cítiť, že posledné otázky Larchom vnútorne veľmi otriasli. Vyšší strážca zareagoval a správu prerušil.

Vyšší strážca: Kladiete mu veľmi ťažké otázky. K takýmto pravdám by mal dospieť sám, cestou svojho vývoja. Vďaka tebe už má veľmi vysoké poznanie.

Bartoš: Majú iné stromy poznanie smrekovca?

Vyšší strážca: V tomto lese je len málo stromov, ktoré vedia toľko ako smrekovec. Je to vôľa Svetla, aby ste pokračovali v týchto rozhovoroch. Z času na čas vás jednoducho odpojíme.

Tobias: Možno nie dnes, ale radi by sme vám tiež položili niekoľko otázok.

Vyšší strážca: Na to budú povolani iní. Ja sa starám len o Larcha a jeho bratov.

Tobias: Môžeme váš komentár zahrnúť do knihy?

Vyšší strážca: Áno, rozšíri to poznatky ľudí o stromoch. Ja ich tiež volám stromy.

Po tomto posolstve sme sa rozhodli ukončiť dnešné zasadnutie.

2.7 Výčitky orecha

Na druhý deň som sa rozhodol porozprávať s orechom, ktorý rastie pred mojím domom.

Orech: Viem, s čím ste prišli.

Bartholomew: Áno?

Orech: Veľmi som trpel.

Bartoš: Ospravedlňujem sa ti, Nut. Vtedy som si nebol vedomý, že ti spôsobujem bolesť.

Orech: Dvakrát ste ma s otcom tvrdo podrazili. Cítil som to.

Bartoš: Je mi to veľmi ľúto.

Orech: Cítim ľútosť.

Bartoš: Ešte raz sa ospravedlňujem.

Orech: Odpúšťam ti, pretože si to zaslúžiš.

Bartosz: Ďakujem.

Orech: Milujem ťa, pretože máš veľmi čisté srdce. Si výnimočná.

Bartoš: Snažím sa nájsť orech.

Orech: Chcem, aby sa moje posolstvo dostalo do sveta. Cítíme!

Bartoš: Sľubujem vám, že sa to stane.

Orech: Ďakujem.

Bartolomej: Vždy som to tak cítil. Aj keď som ťa nepočul.

Orech. Pretože je to pravda.

Bartolomej: Môžem pre vás niečo urobiť?

Orech: Záleží mi na tom, aby sa toto posolstvo dostalo do sveta. To je jediná vec.

Bartolomej: Viem, že náš vzťah sa tak rýchlo neobnoví.

Oriešok: Je to ako keby vám niekto odrezal ruky a potom sa vám ospravedlnil. Dokázali by ste sa s niekým takýmto spôsobom rozprávať?

Bartosz: Máš pravdu, Orzech.

2.8 Stromy o ich vzhľade

Na druhý deň mal Tobiáš niečo vybaviť, a tak som sa vybrala k stromom v lese sama. Rozhodla som sa porozprávať o ich vzhľade.

Bartosz: Dobrý deň, Maple.

Javor: Ahoj Bartolomej.

Bartolomej: Rád by som sa vás dnes opýtal, ako vyzeráte?

Javor: Vzhľadovo sme veľmi podobní ľuďom.

Bartoš: Pýtam sa, pretože vás nevidím. Vidím len obrysy tváří a úsmevy.

Javor: Jedného dňa uvidíš. Chce to Svetlo.

Bartoš: Takže máš dve ruky a dve nohy.

Javor: Áno, máme dve ruky a dve nohy.

Bartolomej: Pohybujete sa vo vnútri stromu, akoby ste plávali?

Javor: Je to napoly lietanie, napoly plávanie.

Bartoš: A máš nejaké oblečenie?

Javor: Áno, máme oblečenie.

Bartoš: Majú všetky stromy podobný vzhľad, alebo to závisí od druhu stromu?

Javor: napríklad borovice sú štíhlejšie a pôsobia ženskejšie.

Bartosz: Vyzerajú všetky klony rovnako?

Javor: Áno, sú si veľmi podobné.

Bartoš: Ako teda vyzerá vaše oblečenie?

Javor: Je to taký odev so zelenými listami.

Bartolomej: Je vám zima?

Javor: Nie, Bartolomej, necítim chlad.

Bartoš: Rád by som vás videl.

Javor: Zavrite oči. Čo vidíš?

Bartolomej: Vidím, akoby ste tancovali alebo lepšie povedané, točili sa vo vnútri stromu.

Javor: Takto vyjadrujeme radosť.

Bartosz: Ďakujem za tento krátky rozhovor Maple.

Javor: Ďakujem, Bartolomej. Navštevuj ma častejšie.

Bartoš: Výborne Maple.

Rozhodol som sa priblížiť k smrekovcu.

Bartosz: Ahoj, priateľu.

Larch: Vitajte.

Bartoš: Chcel som sa vám ospravedlniť za nedávne ťažké otázky.

Smrekovec: Nie je o čom hovoriť.

Bartoš: Dnes hovorím o vašom vzhľade. Aká je tvoja výška?

Smrekovec: Som vysoký, ale nie tak ako ty.

Bartosz: A akú farbu má tvoja pleť?

Smrekovec: Závisí to od typu zrakových orgánov, na ktoré sa pozerajú.

Bartolomej: A ako by som vás videl?

Smrekovec: zelenkavý odtieň pokožky. A mám aj tento druh odevu.

Bartolomej: Z listov?

Larch: Ako to viete?

Bartoš: Hovoril som o tom s Maple.

Smrekovec: Je pekné, že máš v lese viac priateľov.

Bartoš: Rastiete tak, ako rastie strom?

Larch: Áno, presne tak.

Bartolomej: A pamätáte si, keď ste boli veľmi mladý a začali ste svoje skúsenosti?

Larch: Nie, v tom čase som o tom nevedel.

Bartoš: A na čo si zo svojich skúseností tu najviac spomínaš?

Dostal som správu, že Larch chce spať.

Bartoš: Mám ešte niekoľko otázok.

Larch: Ešte chvíľu, lebo sa mi chce spať.

Bartolomej: Dá sa nazvať spars?

Smrekovec: Toto je správny slovný tvar a môže sa používať.

Bartoš: A ako by som videl farbou očí, akú majú tvoje oči?

Larch: Neviem, nemám zrkadlo. Idem spať.

Bartoš: Ale dnes máš "hrubý" hlas.

Larch: Takýto druh vypočutia máte dnes. Nemôžem si pomôcť.

Bartholomew: Dobrú noc, Larch.

Larch: Ďakujem, priateľu.

Po tomto rozhovore som išiel za Aldanielom.

Aldaniel: Ako sa cítiš, Bartolomej?

Bartolomej: Dobre, a ty?

Aldaniel: Veľmi dobre, vždy to tak cítim.

Bartoš: Dnes hovoríme o vašom vzhľade. Je niečo charakteristické na tvojom vzhľade?

Aldaniel: Ani nie, pre mňa je to priemerná bytosť.

Bartoš: Máte všetci tú zelenkastú pokožku?

Aldaniel: Áno, a listový odev, ale to je niečo, o čom, ako vidím, vieš.

Bartoš: A ako viete, že to viem?

Aldaniel: Môžeme z vás čítať ako z otvorených kníh.

Bartoš: Máte nejaké úlohy vo vnútri stromov?

Aldaniel: Máme povinnosti, ale teraz nie je čas o tom hovoriť.

Bartolomej: Nie som na to pripravený?

Aldaniel: Ľudstvo si to nezaslúži.

Bartoš: A bude ľudstvo niekedy pripravené na toto poznanie?

Aldaniel: Áno, ale nebude to dnes. Pán Boh aj tak dáva svetu veľa v podobe vašich posolstiev.

Bartoš: Prekvapuje ma to ďalej.

Aldaniel: Len o tom nechceme hovoriť. Viete, akí sú ľudia. Ľudstvu stačí málo, aby niekoho ponížilo. Môžu sa z tohto poznania smiať a ja to nedovolím.

Bartoš: Teraz už plne chápem, prečo o tom nechcete hovoriť.

Aldaniel: Nechceme. To je náš všeobecný postoj.

Bartoš: Myslím, že tu náš rozhovor ukončíme. Ďakujem ti, priateľu, za tvoje dnešné slová.

Aldaniel: Ďakujem, Bartolomej.

Na druhý deň sme sa s Tobiasom opäť vybrali do Larchu, aby sme pokračovali v rozhovore o vzhľade, ale aj o iných témach:

Bartosz: Dobrý deň.

Larch: Dobré ráno.

Bartoš: Toto je zrkadlový smrekovec. Dávam ti ho, aby si opísal svoju tvár. *(Podal som mu zrkadlo, ktoré mi dal sprievodca).*

Larch: Som šokovaný, že ste mi dali niečo také. Vidím sa prvýkrát.

Bartoš: Čo cítite?

Larch: To je úžasné. Ďakujem.

Tobias: Ako by ste sa opísali?

Smrekovec: Som krásna bytosť. Ďakujem za nádherný dar.

Tobias: Akú farbu majú tvoje oči?

Smrekovec: Krásne zelený.

Bartoš: A máš veľa vlasov?

Smrekovec: Mám bujné vlasy.

Tobias: A v akej farbe?

Smrekovec: Je tiež zelený, ale iný.

Tobias: Je to tmavozelená alebo svetlozelená farba?

Smrekovec: Taký lesklý.

Tobias: Oči sú tmavšie ako vlasy?

Smrekovec: Oči majú hĺbku, dodávajú mi šarm.

Bartoš: A máš dlhé vlasy?

Smrekovec: Nie je príliš dlhý, ale ani krátky. Bartolomej, veľmi pekne ti ďakujem za tento dar. Som ti veľmi vďačný. Nevedel som, ako vyzerám.

Bartoš: Chápem, že nemáš topánky?

Smrekovec: Nemám a načo potrebujem topánky?

Bartosz: A akú farbu majú tvoje pery?

Smrekovec: tiež má zelenú farbu.

Tobias: Máš zuby?

Larch: Viem, že vás to možno šokuje, ale nemám zuby. Nepotrebujem ich.

Bartoš: Takže nič nejete ani nepijete?

Larch: Môžem piť, ale nepotrebujem to.

Tobias: Aké máš uši?

Smrekovec: Mám niektoré, ktoré sú podobné elfským, ale kratšie. Nevyzerajú ako ľudia, ale nie sú ani elfovia.

Tobias: Máš fúzy?

Larch: Nie, Tobias, na mojej tvári nič nerastie.

Tobias: A obočie?

Smrekovec: Sú veľmi jemne poškriabané.

2.9 Ďalšie otázky pre Larch

Pokračovali sme v rozhovore s Larchom.

Bartholomew: Chceme s vami pokračovať v rozhovore. Povedali ste, že keď ste boli mladí, nevedeli ste o tom. Takže vaším cieľom je uvedomiť si sám seba?

Smrekovec: Áno, Bartolomej. To je cieľom každej prírodnej bytosti. Aj vy ľudia máte tento účel.

²Bartoš: Zažívate vo svete hmoty jemnejšie veci, ako sú tie naše?

---

² Podľa diela "Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu" je Abd-ru-shina úrovňou jemnej hutnosti. Na druhej strane astrál je stredná denzomateriálnosť, ktorá je o niečo nižšia a bližšia nášmu fyzickému svetu.

Smrekovec: Zažívam to, čo je najbližšie k zemi.

Bartosz: Je to astrál?

Larch: Nie, nepotrebujem astrálne telo, ktoré je mostom.

Bartolomej: Máte lepšie okolie?

Smrekovec: Áno, a toto je môj exteriér. Moje jadro je podstata a tvoje je duch.

Bartolomej: Chápem, že cítite všetko, čo strom prežíva?

Larch: Áno, som s ním tak prepojený, že cítim všetko.

Tobias: Je jeseň. Cítiš, ako padá ihličie?

Smrekovec: Cítim to, čo cíti strom.

Bartolomej: Takže keby ti niekto odrezal konár, cítil by si utrpenie?

Larch: Veľmi by ma to bolelo.

Bartoš: Nenudíš sa niekedy na tom strome?

Larch: A nenudíš sa, keď chodíš stále dookola? Nemám čas na nudu.

Tobias: Môžeš povedať niečo o bytosti, ktorú nazývam vyšší strážca?

Larch: Stará sa o nás a má veľa vedomostí.

Tobias: Stará sa len o stromy?

Larch: Áno, napríklad elfovia majú iného strážcu.

Bartolomej: Koľko stromov má v starostlivosti?

Smrekovec: Je to taký sektor, taký kruh stromov, a v oblasti sú stromy rôznych druhov.

Tobias: Ako sa volá vyšší správca?

Smrekovec: Jednoducho strážca.

Tobias: Majú stromy pohlavie?

Larch: Neviem, čo tým myslíš. Nemám žiadne reprodukčné orgány.

³Tobias: Pohlavie nie je určené pohlavnými orgánmi, ale typom aktivity.

Smrekovec: Cítim sa mužnejší. Nevieam, ako je to s ostatnými. Mám pocit, že väčšina stromov sú mužské formy.

Tobias: Rozprávate sa často so stromami, ktoré rastú vedľa vás?

Smrekovec: Nie často.

Tobias: A ak niečo, o čom sa rozprávajú?

Smrekovec: Pozdravíme sa navzájom. V skutočnosti stačí úsmev.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme za vaše postrehy.

Larch: Ešte raz vám ďakujem za zrkadlo. Som ti vďačný a mám ťa rád.

2.10. Kto ste v skutočnosti?

Na druhý deň som išiel sám za Aldanielom.

Bartoš: Zo vzťahu s javorom a smrekovcom viem, že potrebuješ spánok. Keď spíte, snívajú sa vám nejaké sny?

Aldaniel: Mám sny, ale nechcem sa o ne deliť. Je to veľmi súkromné.

Bartoš: Rozmýšľal som o tom, kto skutočne ste. Ste súčasťou stromu, alebo je strom súčasťou vás?

Aldaniel: Obe chápania sú nesprávne. Som súčasťou podpory stromu. Jeho najvernejší strážca. Nazývajú nás spasiteľmi.

Bartoš: Trochu som o tom premýšľal a myslím si, že tak ako sylf nie je vietor, rusalka alebo nymfa nie je rieka alebo jazero, tak ako škriatok nie je kryštál, tak ani iskra nie je strom.

Aldaniel: Áno, Bartolomej, to je správne pochopenie.

Bartoš: Veľa ľudí si myslí, že sa rozpráva so stromami. Vlastne to tak hovorím aj ja.

Aldaniel: V určitom štádiu vývoja je to vhodné.

Bartolomej: Takže je možné hovoriť so stromom, s jeho jadrom, alebo je to možné len s vami?

Aldaniel: Prostredníctvom pocitov sa spájaš so stromom a so mnou, ale rečový aparát máme len my.

Bartoš: Zaujímalo by ma názov knihy. Vlastne je to tvoja kniha, pretože sa delíš so svetom. Je lepšie ju nazvať: "Stromy hovoria" alebo "Stromy hovoria"?

---

³ Viac o tejto téme nájdete v článku: "Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu" od Abd-ru-shina.

Aldaniel: Prvý názov je chytľavejší. Ľudia nás nazývajú stromami a väčšina z nás to akceptuje.

Bartoš: Nech sa páči. Zavolám knihu: "Stromy hovoria".

Aldaniel: Pamätaj, Bartolomej, že ani ja neviem všetko.

Bartolomej: Myslíte?

Aldaniel: Mnohé z toho, čo vám hovorím, sú moje názory a môžem sa myliť.

Bartoš: Mám rád, keď sa na mňa usmievaš, ako sa usmievaš teraz. Usmievaš sa stále?

Aldaniel: Vo všeobecnosti mám pozitívny prístup. Úsmev je jeho prejavom, ale nie vždy sa usmievam.

Bartoš: A máte smutné dni?

Aldaniel: Som veľmi radostná bytosť. Občas sa vyskytne nejaký smútok, ale je to zriedkavé.

Bartoš: Keď chcem nadviazať kontakt s nejakým stromom, vždy vidím obrys usmievajúcej sa tváre. Usmievate sa na všetkých ľuďoch?

Aldaniel: Máme veľmi radi deti. Majú tú čistotu, ktorú dospelí stratili. Občas sa nájdú osvietené duše, ale vo všeobecnosti je ľudstvo padlé, o tom sme už hovorili.

Pamätáte si na starého Buka Samotára, s ktorým som sa pred časom rozprával prvýkrát. Cítil som, že by som ho mal osloviť a porozprávať sa s ním. Rastie pomerne blízko Aldaniela.

Bukové samoty: Spomínam si na teba.

Bartosz: Kto ste? Môžeš to nejako definovať?

Bukové samoty: Rôzne nás nazývajú rôznymi vecami a tiež sa rôzne definujeme. Väčšina z nás sa zaoberá len skúsenosťami a nerozmyšľá o nich.

Bartoš: A aké sú vaše ciele?

Bukové samoty: Cieľom je dostať sa na vyššiu úroveň rozvoja.

Bartoš: Si samotársky typ. Aj ja som rád sám. Mám pocit, že väčšina z vás má rada samotu.

Bukové samoty: Máme radi samotu, milujeme ju.

Bartosz: A máte nejaké hry?

Bukové samoty: Mladí, mladí tancujú viac a to je ich zábava.

Bartoš: Chápem to tak, že netancuješ?

Bukové samoty: Samozrejme, že nie.

Bartoš: Myslím, že sa neusmievaš tak často ako Aldaniel.

Bukové samoty: To nepotrebujem. Som jednoducho iný.

Bartoš: Chcel som sa s vami porozprávať, aby som si rozšíril svoje poznatky o vás. Pretože aj ja mám pocit, že ste veľmi odlišný.

Osamelý buk: Volajte nám stromy. Som na tomto strome už tak dlho a cítim sa ako jeden z nich. Neberte mi to potešenie byť stromom.

Bartoš: Ďakujem,yslím, že tento rozhovor poskytuje širší pohľad.

Bukové samoty: Koniec koncov, hovorím vám pravdu.

Bartoš: Ďakujem, Bucku, si úžasný.

Bukové samoty: Myslím, že. Choď sa porozprávať s mladými.

Vrátila som sa k Aldanielovi.

Aldaniel: Old Beech. Mohol by to byť tvoj starý otec.

Bartolomej: Viete, o čom som s ním hovoril?

Aldaniel: Mám podozrenie, čo ti povedal.

Bartosz: Čo si o tom myslíte?

Aldaniel: Tak to vidí svet.

Bartolomej: On to vidí trochu inak ako vy.

Aldaniel: To je v poriadku. Nemám s tým problém.

Bartoš: Ale ja vás mám rád. Veľmi vám ďakujem za rozhovor.

Aldaniel: Príď znova, Bartolomej. Čakáme na teba.

Uklonil som sa Buckovi a Aldanielovi a odišiel som domov.

2.11. Zjazvený dub

Mali sme voľný deň, počas ktorého sme komunikovali so stromami. Trochu pršalo a my sme sa vzdali našich interakcií. Na druhý deň sme sa rozhodli osloviť strom, ktorý sme veľmi dobre poznali, ale na stránkach tejto knihy sme sa s ním ešte nerozprávali.

Bartosz a Tobiasz: Vítame vás.

Dub: Vitajte.

Bartoš: Máš jazvu po zásahu bleskom, ktorý ťa zasiahol asi pred 10 rokmi. Pamätám si, keď sme ju videli prvýkrát. Môžeš o nej niečo povedať?

Dub: Chcel som povedať, že to je príroda, takéto veci sa stávajú.

Bartolomej: Cítili ste bolesť po zásahu bleskom?

Dub: Bolo to pre mňa prekvapujúce a samozrejme som cítil bolesť, ale nikomu to nezazlievam. Takéto situácie nás robia ešte silnejšími a sú potrebné v procese vývoja.

Tobias: Stále cítiš bolesť?

Dub: Nič moc, je to už veľmi stará rana.

Bartoš: Ako vnímate procesy, ktoré búrka prináša.

Dub: Je to nevyhnutný proces očisty a my sme veľmi racionálni, keď k nemu dochádza. Vývoj nie je len idylický so slnečným svitom, ale aj s vetrom a búrkami. Takéto procesy nás očisťujú a posilňujú.

Tobias: A ty sa bojíš búrok?

Dub: Nemôžem hovoriť za všetkých. Ja sa nebojím, pretože som už zažil tie najťažšie faktory, ktoré búrka prináša, a plne akceptujem to, čo prináša. Som tiež pokojný, pretože viem, že je to potrebné, a dokonca sa teším, keď to príde.

Tobias: Takže aj ty sa niekedy bojíš?

Dub: Áno, najmä tí z nás, ktorí sú veľmi citliví. Keď dozrievame, všetok strach sa vytráca.

Tobiáš: Nachádzate sa na mieste, ktoré je veľmi navštevované ľuďmi. (*Je to križovatka ciest v lese*). Čo by ste povedali o ľuďoch?

Dub: Áno, stretávam sa s ľuďmi každý deň, ale vy už poznáte pravdu o ľuďoch. Veľmi si ťa vážime za to, že nás chceš priblížiť ľuďom. Verím, že je ešte veľa dobrých ľudí, ktorí si zaslúžia byť s nami v kontakte.

Bartoš: Chcel by si niečo povedať ľuďom, ktorí budú čítať tento článok?

Dub: Bez ohľadu na to, aké búrky prinášajú dejiny, každé utrpenie môže zušľachtiť. Z každého utrpenia môžeš vyjsť posilnený. Tak ako stromy a rastliny, ani ľudia, ktorí nezažili búrky, nie sú takí silní ako tí, ktorí nimi boli obdarení.

Tobias: Ďakujem ti, Oak, za tvoju múdrosť, chcel by si na záver niečo dodať?

Dub: Buď silný. Pán Boh vždy daruje to, čo je potrebné pre ďalší rozvoj.

2.12. Zaujímavé postrehy od Larch

Potom sme sa vydali na cestu do Larch.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, Larch.

Larch: Vitajte.

Bartoš: Na začiatok otázka: povedali ste, že sa môžete pohybovať v rámci aury stromu. Čo by sa stalo, keby ste túto hranicu prekročili?

Smrekovec: Nevydržal by som dlho a zomrel by som.

Bartolomej: Takže ste úzko spätý so stromom?

Larch: Áno, s jeho žiarením. Som na ňom závislý.

Tobias: Je vôbec možné prekročiť toto žiarenie?

Larch: Áno, ale nepoznám nikoho, kto by to zažil.

Bartoš: Takže celý tvoj svet je strom?

Larch: Je to celý môj ekosystém, moje pole pôsobnosti.

Bartoš: A necítiš sa trochu ako vo väzení?

Smrekovec: Milujem byť tu a som v úplnej harmónii a prijatí tejto skúsenosti.

Bartolomej: Čo by sa vám stalo, keby niekto ten strom vyťal?

Smrekovec: V krátkom čase by som odišiel za skúsenosťami inam.

Bartoš: Chápem, že by to bol predčasný odchod?

Larch: Áno, pretože naším cieľom je dosiahnuť zrelosť.

Bartolomej: Takže ak by si odišiel bez dosiahnutia úplnej zrelosti, musel by si sa vrátiť do hmotných svetov?

Larch: Mám podozrenie, že je to tak, ale odpoveď na túto otázku nepoznám.

Tobias: Zvyšuje sa úroveň poznania rýchlejšie?

Larch: Áno, ale musí byť pravdivý. Nesprávne názory vývojom odpadajú. K mnohým pravdám musíme dospieť sami, ale sú tu aj vonkajšie podnety, napríklad rozhovory s vami.

Bartosz: Skončí sa niekedy váš vývoj?

Smrekovec: Mám pocit, že vývoj nemá konca, rovnako ako vývoj ľudských bytostí. Pán nám pripravil pole, na ktorom môžeme rásť na večnosť.

Tobias: Javor povedal, že sa pohybuješ na strome pohybom medzi lietaním a plávaním. Aký vysoký si ako bytosť a môžeš o tom povedať viac?

Larch: Toto je náš domov a my sa tu cítime ako ryba vo vode. Myslím, že moja výška je asi 1,6 metra.

Tobias: Máte krásny výhľad na krajinu, keď ste na vrchole stromu?

Larch: Veľmi krásna otázka, Tobias. Mám výhľad na svojich miestnych bratov, je úžasné, že sa môžeme vidieť, vnímam to ako dar.

Bartoš: Raz ste povedali, že sa môžete spojiť s vyššou úrovňou. Musíš "plávať" alebo "letieť" vyššie, aby si sa s ňou spojil?

Larch: Nie, Svetlo má prístup ku mne tu dole.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujem vám, priatelia, za vaše postrehy. Myslíme si, že ti stále lepšie rozumieme.

2.13. Kostolná lipa

V blízkosti kostola, pri cintoríne, rastie lipa. Je to strom, s ktorým som v kontakte už rok, možno rok a pol. Mnohokrát ma podržala, keď som mal horšie dni. Jej podpora je pre mňa neoceniteľná. Rozhodli sme sa s ním porozprávať po niekoľkodňovej prestávke.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň.

Linden: Vitajte.

Bartolomej: Ste na konkrétnom mieste, na cintoríne pri prístupe ku kostolu. Vidíte tu veľa ľudí?

Linden: Áno, najmä v nedeľu a počas sviatkov je tu veľa ľudí.

Tobias: Čo by ste povedali o týchto ľuďoch?

Lipa: Sú zaneprázdnení, nemyslia na Boha.

Bartoš: Približuje ich podľa vás skutočnosť, že chodia do kostola, k Bohu?

Linden: Podľa môjho názoru bolo cieľom priblížiť ľudí k Bohu. Ja to však nevnímam tak, že by to tu ľudí privádzalo bližšie k Bohu.

Tobias: Na cintoríne je pravdepodobne veľa zatúlaných duší. Vidíš ich?

Linden: Áno, vidím, ale oni ma nevidia.

Tobias: Čo by si o tom povedal viac?

Linden: Sú takí stratení, že sa z toho niekedy až stláča srdce. Je mi ich veľmi ľúto, ale nemôžem im pomôcť.

Bartolomej: Prečo sú tu tieto duše, ako to chápete?

Lipa: Cítia spojenie s telom, pretože keď žili, mysleli si, že len telo dáva život. Stále sú veľmi prepojení s hustou hmotou.

Bartoš: Môžeme týmto duším nejako pomôcť?

Lipa: Môžeme sa za nich modliť, ale podľa môjho názoru to veľa nepomôže, pretože ostatní si podľa mňa pomoc nezaslúžia. Čas ukáže, či sa obrátia k Svetlu a k Pravde, k Pravde o sebe a o svete, ale to musí prísť od nich.

Tobias: Čo si myslíte, aká je energia v cirkvi?

Lipa: Podľa môjho názoru je kostol energeticky čistý, ale je to len môj názor, pretože tam sám nechodím. Chcel by som niečo povedať ľuďom, ktorí chodia do kostola.

Bartosz a Tobiasz: Prosím...

Lipa: Zabudli ste na Boha a dobro. Pán vás všetkých miluje, len vy ho nepoznáte. Vzbudte horlivosť svojich srdc, naučte sa opravdivo modliť a priblížte sa k Bohu.

Bartosz: Chcete ešte niečo dodať?

Lipa: Na svete je veľa dobrá, ale ľudia ho nevidia, stále žijú vo svojich problémoch a starostiach.

Bartolomej: Dali by ste nejakú radu všetkým strateným ľuďom?

Lipa: Urobte všetko pre to, aby ste znovu získali spojenie s duchom, váš vývoj končí pri intelektu, Svetlo ho nechce. Rozvíjajte cit, pretože práve cit vás spája so Svetlom.

Bartoš: Existuje podľa vás nejaký spôsob, ako tento pocit prebudiť?

Lipa: Človek musí predovšetkým chcieť dobro a nájsť lásku k blížnemu. To, že to človek nerobí, je jeho chyba. Chcel by dosiahnuť všetko bez toho, aby na sebe pracoval. Každý má inú cestu rozvoja, podľa mňa je však základom chcieť dobro.

Bartoš: A stretávate sa tu v kostole s osvietenejšími ľuďmi?

Linden: Takých ľudí je veľmi málo. Už veľmi dlho som takých ľudí nevidel. Som rád, že mám medzi ľuďmi dvoch priateľov. Teraz hovorím o vás. Som tiež rád, že sa snažíte zblížiť nás, prírodné tvory, s ľuďmi - je to veľmi ušľachtilá výzva.

Bartoš: Myslíte si, že ľudia budú otvorení týmto posolstvám, ktoré chceme zdieľať?

Lipa: Existuje malá skupina ľudí, ktorí ju budú sledovať, ale to stačí. Svetlo nepotrebuje davu.

Tobias: A ako sa pozeráte na všetky náboženstvá?

Lipa: Stojím pri kostole a môžem o ňom hlavne hovoriť. Podľa môjho názoru cirkev neplní svoj účel. Ľudia by sa v ňom mali spájať s Bohom. Z mne neznámych dôvodov sa to však nedeje. To, čo malo slúžiť človeku, neplní svoju úlohu. Chcel som povedať niečo iné. Čas ukáže, či sa ľudia prebudia k duchovnosti, ale ten čas sa kráti a ľudstvo na tom nie je dobre.

Tobias: Verím, že ich môže prebudiť len veľké utrpenie.

Linden: Áno, Tobias, je to potrebné a zároveň spravodlivé.

Bartoš: Chcel by si na záver rozhovoru ešte niečo dodať?

Lipa: My, prírodné bytosti, stále veríme v ľudskosť, hoci táto viera sa zmenšuje. Stále dúfame v prebudenie ľudstva a veríme v prichádzajúce kráľovstvo, ktoré je veľkým príslubom.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujem vám Lipo za vaše správy.

Linden: Aj ja ti ďakujem za tvoje priateľstvo a verím, že moje odkazy svetu niečo dajú.

2.14. Ťažké otázky

V ten istý deň sme sa vybrali za Larchom, aby sme mu položili niekoľko otázok.

Bartosz a Tobiasz: Víťame vás späť.

Larch: Vitajte.

Bartolomej: Povedal si, že prežívaš niečo iné ako astrál. Je to vyššie ako astrál?

Larch: Áno, samozrejme. To je pravda.

Bartoš: Ďakujem za odpoveď, aj ja som to tak cítil. Povedal si, že keby niekto napríklad vyťal strom, za krátky čas by si odišiel. A nemohol by si sa spojiť s aurou iného stromu, aby si v ňom zostal?

Smrekovec: Ja sa domnievam, že je nepravdepodobné, že by ratolesti mohli zažiť iný strom ako ten, v ktorom začali svoju skúsenosť.

Bartolomej: Súvisí to s jedinečným žiarením každého stromu?

Larch: Myslím, že je to tak.

Tobias: Aká rozsiahla je aura stromu a môžete prostredníctvom nej priamo komunikovať s ostatnými sporingmi vo vašej blízkosti?

Smrekovec: Áno, aura stromu je pomerne rozsiahla a spája sa so susednými stromami. To, čo ste opísali, je možné, ale osobne nemám takúto skúsenosť.

Bartolomej: Zvykli sme hovoriť, že máte vyššie obálky rovnako ako ľudia. Môžete vedome vyjsť z vyššej obálky?

Larch: Viem, čo máš na mysli. Nepoznám nikoho, kto by to zažil, je to skôr nemožné.

Bartoš: A vaše sny sú zážitkami vašich vyšších tiel?

Larch: Neviem všetko, ale myslím si, že viem.

Bartoš: Dokážete kontaktovať iných, vrátane ľudí, na diaľku?

Larch: Áno, je to možné, ale nerád to robím.

Bartolomej: Podľa vás sú vaše vyššie obaly spojené s vyššími obalmi stromu, tak ako ste vy spojení s posledným obalom stromu?

Smrekovec: Áno, som presvedčený, že je to tak, až na to, že strom má stále astrálny obal a hustý hmotný obal, ten, ktorý ľudia vidia.

Bartoš: Larch Viem, že som položil ťažké otázky, ale chcel som tiež vedieť, či máte úplný prehľad o týchto témach.

Larch: Toto sú veľmi ťažké otázky, jednoducho neviem všetko.

Tobiasz: Ako je možné, že vieš poľsky a môžeš s nami komunikovať v tomto jazyku?

Larch: Neviem presne, ako to je, ale ja to chápem tak, že Bartoš rozumie tomu, čo cítim.

Tobias: Takže by ste sa dohovorili aj v inom jazyku?

Larch: Áno, v každom, veď pojmy sú rovnaké v každom jazyku.

Bartoš: Ako vnímate čas?

Smrekovec: Chápem, že každá úroveň má iný zmysel pre čas, ale môj zmysel pre čas je veľmi blízky tomu vášmu. Chcem povedať, že niektoré otázky sú veľmi ťažké, ale myslím, že už nám rozumiete a poznáte nás čoraz lepšie.

Bartoš: Myslím, že to je koniec našich ťažkých otázok.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme vám za rozhovor a čoskoro sa opäť stretneme.

Larch: Tiež dúfam, že sa čoskoro uvidíme.

2.15. Starí mladí

Potom sme sa vybrali za Grabom, pomerne mladým stromom, aby sme sa s ním porozprávali o jeho mladosti.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, Grabie.

Grab: Viem, že ste prišli hovoriť o mladosti, cítim to.

Tobiáš: Si len relatívne mladý strom. Ako vnímate mladosť?

Grab: Mladá bytosť musí zažiť veľa vecí, mnohé z nich sú nepríjemné, ale sú potrebné pre jej rozvoj. Niekedy sú lekcie ťažké, ale to nič nemení na tom, že sme sa sem prišli učiť.

Bartoš: Hral si nejaké hry, keď si bol mladý?

Grab: Tancujeme v rytme lesa, spievame piesne, milujeme mládež.

Tobiáš: Raz mi niekto povedal, že mojím silným stromom je hrab. Veľmi dlho som v tomto lese hľadal takýto strom a ty si jediný, ktorý som stretol.

Grab: Ja viem, zapadáme do seba. Zavolať som ťa a ty si ma našiel. V mojom okolí už nie sú žiadne hraby, ale vedel som, že ma nájdeš.

Tobias: Moja intuícia mi hovorila, že ťa nájdem práve tu.

Grab: Áno, Tobiáš, sme prepojení prostredníctvom pocitov, a aj keď sme ďaleko, môžeme cítiť, čo cíti ten druhý. Som tvoj strom sily a je to pravda.

Tobias: A čo to vôbec znamená, že si môj strom sily?

Grab: Naše energie sa na určitej úrovni dopĺňajú a ty, Tobiáš, ma vlastne potrebuješ rovnako ako ja teba. Buď mi bratom.

Tobias ho objal.

Grab: Veľmi sa mi páči, ako ma objímaš.

Bartoš: A čo si o mne myslíš ty?

Grab: Mám radšej Tobiasovu energiu, ale ty sa mi tiež páčiš. Obaja ste čistá energia. Stromy vás milujú.

Tobias: Chceš ešte niečo povedať?

Grab: Áno, svet má farby a odtiene a my si v nich môžeme vybrať to, čo nám slúži. Vyberajme si preto múdro, to, čo je v súlade s našou vnútornou túžbou.

Tobias: Chceš niečo odkázať mladým ľuďom?

Grab: Mladí sú niekedy zrelší ako starí, ale je čas učiť sa a robiť chyby. Učte sa mladí zo svojich chýb. To, čo pochopíš v mladosti, vyklíči v starobe.

Tobias: Tvoja múdrosť ma dojala. Veľmi vám ďakujem.

Grab: Áno, Tobiáš, ja som už v treťom strome, takže nie som najmladší.

Bartoš: Takže sa vraciate k úrovniam hmoty?

Grab: Áno, je to prirodzené a mnohí z nás sa sem vracajú.

Tobias: Pamätajú si to všetky stromy, vedia to?

Grab: Nie je to nevyhnutná znalosť. Len si to pamätám.

Tobias: Vždy si bol hrabač?

Hrab: Áno, som tretíkrát hrab, to je môj druh.

Bartolomej: Rozumiem tomu správne, že vaše vyžarovanie je úzko spojené s jedným stromom?

Grab: Áno, sme napojení na žiarenie jedného stromu a nemôžeme preskočiť na iné stromy. Tie sú domovom iných bytostí, a keby to bolo možné, nastal by chaos.

Bartosz a Tobiasz: Sme ohromení vašou múdrosťou a ďakujeme vám za vaše krásne posolstvá.

Grab: Ďakujem. Ste ešte taká mladá.

Vrátili sme sa do Larch.

Bartoš: Práve sme sa rozprávali s Grabom, ktorý už zažíva svoj tretí strom.

Smrekovec: Áno, Bartolomej. Tejto téme som už úplne porozumel. Toto je môj prvý strom a viem, že sa môžeme opäť vrátiť k skúsenostiam. Vďaka tebe sa aj ja učím. Ďakujem ti za to!

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme za rozhovor.

Larch: Ďakujem.

2.16. Korigendum spoločnosti Grab

Nasledujúci deň sme sa vybrali do mesta Grab. Tu je prepis rozhovoru:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň.

Chyt': Konečne si tu.

Bartoš: Kontaktovali ste ma na diaľku. Povedali ste, že by ste chceli opraviť to, čo nám povedal Larch.

Grab: Ide o cestovanie vyššími obálkami. To je samozrejme možné. Smrekovec to takto nezažíva, a preto to nevie. Zrelosť mladších stromov je nedostatočná. Smrekovec je na to ešte mladý a nepripravený.

Bartolomej: Takže zažíva len svoj zovňajšok a sny?

Chyt': Áno. Väčšina ľudí to robí, ale sú ľudia, ktorí môžu vedome odísť. Vždy je to dané stupňom vyspelosti a pripravenosti.

Bartolomej: Chápem, že nepripravená bytosť by mohla takýmto prežívaním spôsobiť viac škody ako úžitku? Chápem, že váš vyšší obal, ktorý opúšťate, nie je spojený s vyšším obalom stromu a môžete cestovať na väčšie vzdialenosti?

Grab: Áno, rozumiete tomu dobre. Len moja vonkajšia schránka, tá, ktorá je najbližšie k ľuďom, je v súlade so stromom.

Tobias: Hovorili ste s Bartoszom na diaľku, keď ste vychádzali cez takýto obklopujúci alebo spájajúci kanál?

Chyt': cez kanál. Nemusím ísť von, aby som sa rozprával na diaľku.

Bartolomej: Chápem, že vaše vyššie obaly spolu s jadrom sú spojené s vonkajším obalom podobne ako štruktúra ďalekohľadu, t. j. sú do seba vsadené. Je to správne chápanie?

Grab: Áno, a keď odchádzam a vzdiaľujem sa s vyšším obalom, som spojený so svojim vonkajším obalom. Stále som spojený s telom, ktoré počujete.

Bartoš: Takže vaša aktivita, keď idete von, je podobná astrálnemu cestovaniu - snom u ľudí?

Grab: Áno, je to veľmi podobné. Až na to, že ja mám skúsenosti s vyššími telesami.

Tobias: Včera si nám povedal, že si pamätáš svoje predchádzajúce životy. Pamätáte si na životy medzi nimi a na to, kde ste vtedy boli?

Grab: Áno, pamätám si to, nedosiahol som úplnú dospelosť, a preto som sa vrátil.

Tobias: Je tvojím cieľovým bodom kruh podstatného?

Grab: Áno, ale nebol som v ňom medzi inkarnáciami. O to sa usilujú všetky stromové bytosti, ktoré sa vyvíjajú v hmote sveta.

Tobias: Takže si bol na niektorej z jemnohmotných úrovní? Zažili ste tam aj na strome?

⁴Grab: Áno, ale tam sa môžeme vzdialiť od stromov, ktoré sú na tejto úrovni zároveň našimi domovmi.

Tobias: Boli na tej úrovni aj ľudskí duchovia?

Grab: Tam, kde som bol, neboli žiadni ľudskí duchovia. Boli tam samotné stromy a stromové bytosti, alebo spary.

Tobiáš: Keď sa vrátite do vitálneho kruhu, zažijete vždy znova na strome, kde sa prebudíte?

Grab: V hmotnom kruhu pravdepodobne platia iné zákony ako v hmote, ale na túto otázku bohužiaľ nepoznám odpoveď.

Bartolomej: Vzťahuje sa vaša reinkarnácia aj na stromy alebo len na ratolesť?

Hrab: Tým si nie som istý. Viem, že som rovnaký a podľa môjho názoru sa stromy môžu líšiť, ale stále ide o ten istý druh, ktorým je hrab.

Tobias: Takže strom má samostatné jadro a ty máš svoje jadro? A obidve patria k základným druhom?

Grab: Myslím, že áno, a je to v súlade s mojimi súčasnými poznatkami.

Bartolomej: Môžete ma so svojimi vyššími predstaviteľmi navštíviť?

Grab: Áno, samozrejme, ale museli by ste mať ešte jemnejší sluch, aby ste ma počuli, tiež si myslím, že spojenie cez kanál je teraz úplne postačujúce.

Bartoš: Takže sa rozprávame na diaľku?

Grab: Dalo by sa to nazvať formou telepatie.

Tobias: O akých témach by ste s nami chceli hovoriť?

Chyť: Môžeme zväziť rôzne otázky. Som otvorený vašim návrhom. Máme napríklad veľa kapacít.

Bartoš: Myslíš dar uzdravovania?

Grab: Áno, stále je toho veľa, o čo sa s vami môžeme podeliť, a stále je na to dosť času.

Tobias: Mohol by si povedať, aké máš schopnosti?

---

⁴ Vytvárame si obraz, ktorý hovorí, že spary v inkarnácii prežívajú na úrovni hustej jemnej materiality. Medzi inkarnáciami prežívajú na úrovni jemnohmotnosti. Proces inkarnácie musia opakovať, kým nedosiahnu úplnú zrelosť. Keď ju dosiahnu, môžu sa vrátiť na úroveň svojho pôvodu - na podstatné úrovne, ktoré sú nad hmotou. Viac o úrovniach stvorenia nájdete v diele "Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu" od Abd-ru-shina.

Grab: Môžem sa napríklad presťahovať. Môžem sa ocitnúť na inom mieste bez toho, aby som musel odísť a cestovať. Jednoducho sa môžem ocitnúť tam, kde chcem v danom okamihu byť.

⁵Tobias: Podľa mojich najlepších vedomostí to môžu robiť aj ľudské duše na onom svete.

Bartolomej: Je tu veľa starých ostňov?

Grab: Myslím, že ich nie je veľa. Doteraz ste hovorili najmä s mladými ľuďmi.

Bartoš: Boli aj vaše predchádzajúce stromy v tomto lese?

Grab: Nie som si istý. Jedna vec bola v tom lese istá.

Bartolomej: Viete o nejakých starých sparingoch?

Grab: Myslím, že to zistíte sami, že vás prilákajú, že to dokážu.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme za rozhovor.

Grab: Ďakujem vám, bratia.

2.17. Rodina bukov

Niečo nás ťahalo k hľadaniu nových konverzácií. Tobias jasne vycítil, kam by sme mali ísť, a tak sme tam išli. Našli sme krásnu oblasť v lese s množstvom bukov. Rozhodli sme sa, že na druhý deň sa tam pôjdeme porozprávať s bukami. Oslovili sme prvého zástupcu tohto spoločenstva:

Bartosz a Tobiasz: Ahoj, buku! Ahoj, buku!

Buk1: Srdečne vás vítam, radi sa s vami porozprávame.

Bartoš: Od začiatku mám pocit, že všetky buky v tejto oblasti sú navzájom prepojené. Môžete o tom povedať niečo viac?

Buk1: Áno, sme prepojení. Pre väčšinu z nás sú spary, ktoré počujete, druhým stromom, v ktorom prežívame.

Bartoš: Je to pre mňa niečo nové, pretože som všeobecne vnímal spary ako samotárov.

Buk1: So sparmi je to ako s ľuďmi, máme rôzne dispozície.

Bartoš: Mohol by si povedať niečo viac o vašom spoločnom pute?

Buk1: Božia moc nás spojila. Vzájomne sa podporujeme a máme sa veľmi radi.

Tobias: Máte spoločný cieľ?

---

⁵ Tieto poznatky pochádzajú z kníh spiritualistickej literatúry.

Buk1: Chceme, aby si každý čo najskôr uvedomil a plne dozrel. Na tejto ceste sme spolu už roky.

Bartoš: Plánovali ste svoj zostup do tejto záležitosti spoločne, keď ste boli medzi inkarnáciami?

Buk1: Áno, a sme radi, že náš plán vyšiel, pretože sme pristáli veľmi blízko seba.

Tobias: Koľko vás je v tejto rodine?

Buk1: Je nás niekoľko desiatok a máme jedného spoločného strážcu, ktorý nás podporuje a stará sa o nás.

Bartosz: Hovoríte spolu často?

Buk1: Áno, aj keď to nie je až také potrebné. Jednoducho k sebe cítíme veľkú lásku.

Bartolomej: Ako vám mám hovoriť? Rodina Bukovcov? Osada bukov? Máte nejaké obľúbené tvary, ktorými by ste sa dali opísať?

Beech1: Boli by sme veľmi radi, keby ste nás nazvali rodinou Beechovcov, viac-menej to vystihuje podstatu nášho vzťahu.

Bartoš: Boli ste si blízki aj medzi jednotlivými inkarnáciami?

Buk1: Áno, máme tam aj starších bratov, ktorí sú už bližšie k cieľu realizácie. Mnohí z nich čakajú na svoje konečné vtelenie v tejto hustejšej hmote.

Tobias: Koľko inkarnácií v hustejšej hmote potrebuje spar, aby sa stal vedomým?

Buk1: Nie som odborník v tejto oblasti a nechcem hovoriť o niečom, čo nepoznám, ale myslím si, že sa to môže líšiť. Úplná zrelosť môže prísť skôr alebo neskôr.

Bartolomej: Dovoľte nám položiť vám poslednú otázku a osloviť ďalšieho z vašich bratov. Je niečo, čo by ste chceli povedať ľuďom, ktorí to budú čítať?

Buk1: Máme vás veľmi radi. Váš rodinný vzor je nám veľmi známy. Aj my tvoríme akúsi rodinu, v ktorej sa navzájom podporujeme. Podporujte svojich blízkych a buďte si navzájom bratmi. Pánovi sa veľmi páči rodinný život plný podpory a lásky. Ďakujem vám za rozhovor.

Podakovali sme sa a prešli k ďalšiemu buku.

Tobias: Ahoj, Bucku.

Buk2: Dobrý deň. Som na tom podobne ako môj brat a viem, o čom ste hovorili.

Tobias: Majú členovia tejto komunity podobné povahy?

Buk2: Áno, sme si veľmi podobní a máme spoločný cieľ, cieľ sebauvedomenia.

Bartoš: Modlíte sa v rámci komunity spoločne, spievate spolu? Ako vyzerá vaša integrácia v rámci komunity?

Buk2: Toto je veľmi intímna otázka a nechcem o nej hovoriť. Nie o všetko sa chceme s ľuďmi deliť.

Bartolomej: Chápem to, ľudia sa vám môžu smiať.

Buk2: Áno, a my nechceme, aby sa tieto poznatky dostali k širšiemu publiku.

Tobias: Zaviedla nás sem intuícia, ktorá nám povedala, aby sme prišli k vám. Boli sme k vám nejakو prítahovaní?

Buk2: Myslím, že ťa sem pritiahli starší bratia alebo strážcovia. Poznanie lesných spoločenstiev je veľmi dôležitým aspektom poznania nás.

Tobias: Vaším cieľom je zvýšiť povedomie - čo by ste o tom povedali?

Buk2: Myslím si, že vedomosti tu sú a nechcem byť učiteľom ľudí. Každý má k tomu inú cestu a moje vedenie by mohlo byť diktované mojou individuálnou cestou. Jednoducho nechcem byť veštec, ale chcem povedať, že je dobré jednoducho milovať, to nás na tejto ceste podporuje.

Tobias: Predpokladám, že nie všetky druhy stromov majú svoje spoločenstvá. Uvažujem správne?

Buk2: Každý druh má trochu odlišný vzhľad a iné dominantné povahové črty. Pokiaľ ide o spoločenstvá, mám pocit, že nie každý to potrebuje a sporingy, rovnako ako ľudia, môžu byť aj osamelí jedinci. My sme si vybrali cestu spoločenstva, nie každý si ju vyberie.

Bartoš: Ste často v kontakte so svojím vyšším strážcom?

Buk2: Áno, má nás veľmi rád a často nám dáva úlohy, o ktorých nechceme hovoriť. Máme s ním vzťah postavený na láske a spoluvytváraní dobra. Sme šťastní, že nám Pán pridelił takéhoto strážcu. Desiatky stromov z našej komunity sa teraz pripájajú k vďačnosti voči nemu. Aj my ďakujeme Pánovi a veríme, že náš cieľ uvedomenia je čoraz bližšie.

Bartoš: Chcel by si, podobne ako tvoj brat, na záver niečo ľuďom povedať?

Buk2: Chcem vám niečo povedať. Svet je krásny a možnosť budovať spoločenstvá je krásny dar od Stvoriteľa. Zjednocovať ľudí v spoločnom ciele. Cieľom aj vášho života je realizovať sa a vrátiť sa do raja. Spoločenstvo je obrovskou podporou na ceste k dosiahnutiu tohto cieľa. Nech vás spája láska a posilňuje cieľ.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujem veľmi pekne.

Buk2: Ďakujem.

2.18. Liečivá sila vrby

Nedaleko nášho domu rastie niekoľko vrb. Rozhodli sme sa ísť hore a porozprávať sa.

Bartosz a Tobiasz: Ahoj Willow.

Willow: Ahoj ty, o čom chceš so mnou hovoriť?

Bartoš: Máme informácie, že vrby majú dar liečenia. Môžete o tom niečo povedať?

Vrba: Väčšina vrb má tento dar. Nie všetky vrby si ho uvedomujú. Liečenie je dar od Stvoriteľa, ktorý rozvíjame, a je našou povinnosťou sa o tento dar starať.

Tobias: Ako môžete pomôcť?

Vrba: Môžeme vyliečiť takmer každú chorobu, na to neexistujú žiadne pravidlá. Je veľa ľudí, ktorí to vedia, a napriek tomu to nevyužívajú. My, Vrba, máme tento dar a chceme, aby to ľudia vedeli a prišli k nám požiadať o uzdravenie. Existuje veľa chorôb, ktoré sa dajú liečiť energeticky, a my to dokážeme.

Tobias: Kto má dar uzdravovania? Strom alebo spara?

Willow: Obe sa v tom navzájom dopĺňame. Obaja sme súčasťou procesu uzdravovania.

Bartolomej: Od čoho závisí, či môže byť niekto uzdravený?

Willow: Z jeho vnútornej otvorenosti, ochoty nechať sa uzdraviť a z jeho viery, z jeho presvedčenia, že môže byť uzdravený.

Bartolomej: Z akého dôvodu majú vrby tento dar?

Vrba: Tak ako všetky druhy stromov, aj my máme svoje špecifiká. Naším špecifikom je dar uzdravovania. To nás odlišuje od ostatných druhov.

Tobias: Povedzme, že mám chorý orgán. Čo musím urobiť, aby ma vrba začala liečiť?

Vrba: Existuje mnoho metód, ale ak je to možné, mali by ste nás objasť týmto orgánom.

Tobias: Môže vrba posúdiť ľudské zdravie?

Vrba: Nie každá vrba to dokáže, ja nie. Preto je užitočné vedieť, s čím k nám prichádzate.

Bartolomej: Ako by mal vyzeráť proces uzdravovania? Čo by mal človek robiť?

Willow: Len nás privolajte, požiadajte o našu liečivú energiu a samozrejme sa objímte. A takto môžete pokračovať od niekoľkých minút až po desiatky. Záleží na vašej ochote a schopnostiach.

Bartolomej: Ako často by sa mal opakovať liečebný proces, ktorý ste nám predstavili?

Vrba: Závisí to od zdravotného stavu a, samozrejme, od schopností. Ak človek môže, nech to robí čo najčastejšie.

Bartosz: Je to raz denne alebo raz týždenne?

Willow: Raz denne je dobrý nápad.

Bartoš: Majú aj iné stromy dar uzdravovania?

Vrba: Ide najmä o vlastnosť vrby, ale aj iné stromy majú upokojujúce vlastnosti, ktoré podporujú proces hojenia.

Tobias: Je niečo, čo by ste chceli odkázať budúcim čitateľom?

Vrba: Existuje mnoho druhov stromov. Vrby volajú ľudí v núdzi, ľudí, ktorí chcú uzdravenie. Príďte k nám, chceme vám pomôcť. Pamätajte na nás, sme tu pre vás.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme za vašu správu.

2.19. Starý buk

Keď som bol doma, zavolať ma istý strom a oznámil mi, že rastie neďaleko Aldaniela a má vedomosti, o ktoré by sa chcel podeliť. Vydal som sa ho teda navštíviť sám, keďže Tobiáš bol v práci. Mal som k nemu krásny náskok. Miestny správca mi povedal, že sa mám vyjadrovať úctivo, keďže je to už starý tvor. Objal som Aldaniela a môj priateľ mi ukázal, ktorý strom to je. Ukázal na krásny veľký buk. Podišiel som k nemu a začal som rozhovor.

Bartosz: Dobrý deň.

Old Beech: Srdečne vás vítam.

Bartolomej: To vy ste mi volali?

Starý Buk: Áno, chcem s vami hovoriť.

Bartosz: O čom sa so mnou chceš rozprávať?

Starý buk: Na úvod chcem povedať, že buk patrí medzi najstaršie stromy na svete.

Bartoš: Chápem, že niektorí z najstarších ako druh?

Starý Buk: Áno, prežili sme na Zemi veľa ťažkých časov. Tieto časy máme zapísané v génoch. Keď spomíname na staré časy, sme šťastní, pretože na Zemi bývalo viac Svetla. Všetko však pokazila túžba človeka ovládnuť iné druhy. Teraz sú časy iné, tvrdšie, ľudia si nás nevážia. Dúfame, že harmónia medzi ľuďmi a stromami sa jedného dňa vráti. Oslovujeme vás, ľudia, a chceme sa zmieriť.

Bartoš: Pamätáte si čas harmónie, o ktorom hovoríte?

Starý Buk: Nie som taký starý, ale moji starší bratia mi toho veľa ukázali vo víziách.

Bartoš: Komunikujú spary často prostredníctvom videnia?

Starý buk: Ide o formu komunikácie starších spárov, menej často praktizovanú v mladších. Niekedy si len v obrazoch a víziách ukazujeme, čo chceme komunikovať.

Bartoš: Takže buky sú jedny zo starších stromov na zemi? A ako dlho sú na zemi iné druhy?

Starý buk: Napríklad borovice sú veľmi mladé. Na zemi sú kratšie. Buky tvoria staré spoločenstvá v raji významu. Je v nás veľa múdrosti a chceme sa o ňu podeliť.

Bartolomej: V ktorom čase ste na Zemi?

Starý buk: Bol som tu už niekoľkokrát, toto je môj ôsmy strom.

Bartoš: Spomínali ste hmotný raj, kde sú stromy a ratoleť. Už ste tam boli?

Old Beech: Pred jednou inkarnáciou som tam bol hosťom. Bol to krásny zážitok.

Bartoš: Môžete toto miesto nejakým spôsobom opísať?

Starý buk: Existuje mnoho druhov stromov. Tam, kde som bol, sa stromy spájajú do skupín. Je tam aj veľa lásky a pevne verím, že po tejto inkarnácii tam skončím.

Bartoš: Ako som pochopil, ste veľmi blízko k dosiahnutiu plnej zrelosti.

Starý buk: Strážca mi povedal, že toto je môj posledný strom, ale je možné, že budem mať ešte jeden.

Bartosz: O akých témach môžeme hovoriť?

Starý buk: Je veľa tém, ktoré veľmi dobre poznám, a veľa problémov, ktoré môžem uviesť, napríklad partnerstvo medzi stromami.

Bartholomew: Partnerstvo medzi stromami?

Starý buk: Áno, existujú stromy a smreky spojené tak, že tvoria dvojice.

Bartoš: Myslíte stromy, ktoré rastú vedľa seba?

Starý Buk: Áno, aj v nás je, tak ako v ľuďoch, partnerská láska. Stáva sa to veľmi zriedkavo, u ľudí je to častejšie. Stromové bytosti, ktoré sa tak veľmi milujú, sú pre nás vzorom pravej lásky. Tieto bytosti chápu lásku na inej úrovni, viac pozemskej, ako ľudia vtelení do fyzického sveta.

Bartoš: To je pre mňa novinka.

Starý Buk: Ďakujem, myslím, že to pre dnešok stačí.

Bartosz: Môžem vám zavolať: "Starý Buk"?

Old Beech: Môžete. Hoci nie som najstarší strom v tomto lese, táto podoba mi vyhovuje.

Bartosz: Ďakujem za tento krásny rozhovor.

Old Beech: Ďakujem.

2.20. Kapacity Spar

Rozhodli sme sa osloviť Graba, aby sme sa porozprávali o jeho schopnostiach. Deň predtým ma Grab kontaktoval a chcel, aby sme ho navštívili.

Tobias: Vitajte v tento krásny deň!

Grab: Dobrý deň, môžeme pokračovať v rozhovore o našich schopnostiach.

Bartoš: Nedávno ste spomínali presťahovanie. Môžete o tom povedať niečo viac?

Hornbeam: Táto schopnosť sa prebúda počas dozrievania. Nie všetci sparingovia chcú zažiť tento spôsob, ale ja ho používam a robím to rád.

Bartoš: Týka sa presťahovanie vášho najhustejšieho okolia?

Grab: Áno, a očakávam vašu ďalšiu otázku týkajúcu sa toho, že sa potom vzdalujem od stromovej aury. Aj keď sa vzdalujem, som spojený lúčom stromovej aury. To isté platí aj počas bežného pohybu.

Bartoš: Je takéto spojenie dočasné?

Hrab: Závisí to od stupňa zrelosti, čím sme starší, tým dlhší je čas. Mladí túto schopnosť nemajú a musia neustále prežívať v medziach stromovej aury. Schopnosť premiestňovať sa som v sebe prebudil v predchádzajúcej inkarnácii.

Tobias: Viete, ktoré okolie premiestňujete a ktoré zostáva v strome?

Chyt: Myslím, že spolu s jadrom presunem aj všetky okolité prvky. Nie som si tým istý, ale mám pocit, že to tak je. Celá podstata sa pohybuje spolu so všetkými obalmi, lenže ja musím mať nepretržité spojenie so stromovým lúčom aury, pretože ten nám dodáva potrebné žiarenie.

Tobias: Kam a ako ďaleko sa môžete presunúť? Existujú nejaké obmedzenia?

Grab: Záleží na úrovni našej vyspelosti. Osobne som to netestoval, ale nepresúvam sa veľmi ďaleko.

Bartoš: Myslím, že sme tému premiestnenia vyčerpali. Včera ste na diaľku povedali niečo o vlastnostiach vašich rúk?

Grab: Áno, aj to je naša schopnosť. Sme schopní energeticky posilniť, to znamená podporiť regeneráciu chorých miest na strome, napríklad konárov.

Tobias: Žiadate teda Stvoriteľa o silu?

Grab: Áno, v tejto chvíli žiadam Zdroj všetkého života o podporu. Túto schopnosť má každý spar. Vďaka tejto schopnosti spar slúži stromom a ďakuje im.

Bartoš: Položíte si ruky na choré miesta?

Grab: Je to podobný proces, aký praktizujú ľudskí liečitelia. Robíme to však viac na diaľku. Ruku priložíme niekoľko až niekoľko desiatok centimetrov od chorého miesta. Proces posilňovania a obnovy chorých oblastí je možný vďaka napojeniu na Zdroj všetkého života.

Tobias: O akých schopnostiach by ste nám dnes ešte chceli povedať?

Chyt: Pre dnešok to stačí. Budem vás o tom informovať neskôr. Jednoducho musím túto záležitosť zvážiť.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujem ti, priateľu, za rozhovor.

Objali sme sa na rozlúčku.

2.21. Starý buk v partnerstve

Išli sme sa porozprávať so Starou bukovou, ktorá je na zemi už ôsmy rok.

Tobias: Dobrý deň, veľmi rád vás spoznávam, Bartosz mi o vás veľa rozprával.

Old Beech: Vitajte. Som rád, že ste prišli.

Bartolomej: Chceli sme sa porozprávať o partnerstvách medzi sparingmi, ktoré ste nedávno spomínali.

Starý buk: Je to taký krásny zážitok, že nás núti žasnúť. Takto som to ešte nezažil. Ako som povedal, je to veľmi zriedkavé.

Tobias: Pária sa len ostrorepy toho istého druhu?

Starý Buk: Silu spojenia určuje láska, nie druh. Preto existujú páry z rovnakého druhu, ale aj z rôznych druhov. Vždy mi to vyvolá teplo pri srdci, keď na to pomyslím. Je to niečo krásne a som rád, že sa o to s vami môžem podeliť.

Tobiáš: Podľa toho, čo ste povedali, tieto dvojice stromov rastú vedľa seba a prelínajú sa ich aury. Je to tak?

Starý buk: Áno, tieto stromy sa často prepletajú svojimi kmeňmi, ako si to teraz predstavuje Bartoš. Veľmi často sú kmeňmi takýchto prepletených stromov dvojice. Existuje spojenie aj na úrovni stromov, nielen kmeňov. Ľudia často cítia, že takéto stromy sú v objatí lásky, a tento pocit ich nasmeruje k pravde.

Tobias: Budú v budúcich inkarnáciách opäť stáť bok po boku?

Po dlhej chvíli ticha.

Old Beech: Mám pocit, že takéto ďalšie stretnutie by bolo veľmi ťažké naplánovať. Mám tiež pocit, že takéto sparingy ďaleko od seba by sa mohli nájsť, pretože ich vzájomná láska by ich k sebe pritiahla. Takto vnímam túto tému v súčasnosti a cítim, že by to tak mohlo byť.

Tobias: Takže sa môžu nájsť a navštevovať prostredníctvom premiestnenia?

Starý Buk: Áno, ak sa nájdú, tak to môžu zažiť.

Bartoš: Čo hovoríte na plánovanie budúcej inkarnácie? Do akej miery môžete plánovať miesto budúcej skúsenosti?

Old Beech: To sa líši. Sú ľudia, ktorí to plánujú, ja som to neplánoval. Nechal som sa viesť osudom. Myslím, že by ste sa museli opýtať iných sparingov, aby ste sa o tom dozvedeli viac.

Tobias: Ďakujem za vysvetlenie.

Starý Buk: Môžeme hovoriť o mnohých témach, ale myslím, že pre dnešok to stačí. Nech vo vás vzkličí poznanie, ktoré som vám dal, pretože som vám odovzdal pravdu, ktorá vychádza z mojich skúseností.

Objali sme sa a poďakovali si za rozhovor.

2.22. Spiaca breza

Išli sme k breze. Jednu z predchádzajúcich nocí sa mi snívalo o breze na tomto mieste.

Bartoš: Dobrý deň, vyjadrili ste želanie hovoriť. Zdalo sa mi, že na tomto mieste je breza a ja ju objímam. Viete niečo o tomto sne?

Breza: V tom čase si potreboval oporu a silu a breza je твоjím silným stromom, preto som ťa vysnívala. Je to môj štvrtý strom. Všetky ostatné boli tu v okolí.

Bartoš: Čo si myslíš, že znamená, že si môj strom sily?

Breza: Energeticky sa spájame bez akýchkoľvek prekážok. Naše energie sú kompatibilné.

Bartoš: Je pravda, že brezy, podobne ako vrbý, sú liečiteľmi?

Breza: Áno, máme tento dar rovnako ako ostatné stromy. Liečenie nie je doménou jedného druhu. Tento dar majú a rozvíjajú mnohé druhy stromov.

Tobias: O čo sa s nami chcete podeliť?

Birch: Môžete navrhnúť akúkoľvek tému a ja môžem ukázať svoj pohľad na ňu.

Bartoš: Odkiaľ pochádza múdrosť stromov?

Breza: Múdrosť stromov chce Svetlo. Dokonca aj mladé stromy ju už majú v sebe. Samozrejme, dozrievaním sa stávame múdrejšími a múdrejšími, a tak sa stávame súčasťou múdrosti celého Stvorenia.

Bartolomej: Viete, koľko inkarnácií je potrebných na to, aby sa iskra vrátila do svojej vitálnej domoviny?

Birch: Pokiaľ ide o mňa, mám pocit, že mám pred sebou ešte niekoľko inkarnácií, kým dosiahnem úplnú dospelosť a vrátim sa do svojej vlasti. Myslím, že som na polceste. Môžem hovoriť o sebe a pozerať sa všeobecne, musel by som poznať všetky štatistiky.

Tobias: Ľudia, ktorí objímajú stromy, často hovoria o brezách, o tom, že ich treba objímať. Ako by ste to komentovali?

Birch: Takéto poznámky ma neprekvapujú, pretože máme priateľskú povahu voči ľuďom. Môžeme ich liečiť a podporovať mnohými spôsobmi.

Tobiáš: Hovorí sa, že stromy dokážu zlepšiť vlastnosti človeka. Čo posilňujete vy?

Breza: Máme v sebe veľkú jemnosť a citlivosť a môžeme tieto vlastnosti podporovať. Viem, že vo svete o tom existujú poznatky, takže sa v istom zmysle nechcem opakovať.

Tobias: Čo by ste povedali ľuďom ako zástupca druhu breza?

Po dlhej odmlke.

Birch: My, Birchovci, sme tu tiež pre ľudí a chceme, aby sa na nás obracali. Máme celú škálu možností, ako podporiť ľudí na ich ceste. Nezapúdajte ľuďom na brezy, našu nežnú silu. Môžeme byť bratmi na cestách rozvoja a navzájom sa dopĺňať na ceste k Svetlu.

Bartoš: Myslím, že tu dnes skončíme. Ďakujem!

Objali sme sa na rozlúčku.

2.23. Od semena po smrť stromu

Po asi týždňovej prestávke a niekoľkých užitočných stretnutiach som sa vydal na stretnutie so starým bukom. Medzitým sme sa podelili o naše posolstvá, ktoré sme si doteraz zapísali. Ľudia kladú otázky, a tak komunikujú so sparingmi, čo podľa mňa Svetlo veľmi chce.

Bartosz: Ahoj, Bucku.

Starý Buk: Víťam ťa, Bartolomej.

Bartoš: Vystalo veľa otázok. Niektoré sú od ľudí, s ktorými sme sa podelili o správy. Prvá je nasledovná: Môžu stromy rásť bez trní?

Old Beech: Áno, to je pravda. Stromy môžu byť bez stromov.

Bartoš: V koľkých stromoch sa teda nachádzajú konáre?

Starý buk: Väčšina stromov má sponu, ktorú určil Boh.

Bartoš: V ktorých stromoch teda nie sú žiadne konáre?

Starý buk: V lesoch majú prakticky všetky stromy ratolesť. Na stromoch v blízkosti domov a v mestách nie všetky stromy majú trne.

Bartolomej: Prečo?

Starý buk: Prítomnosť ľudí odrádza spary a tie môžu napríklad predčasne odísť.

Bartoš: Takže stromy rastúce na rušnej ulici nemusia mať ratolesť?

Old Beech: Môžu, ale nemusia ho mať.

Bartolomej: Z ktorého bodu je na strome spara?

Starý Buk: Začiatok každej inkarnácie Sparu je rovnaký. Spí, keď je strom veľmi malý a pomaly nadobúda vedomie.

Bartolomej: Spí už spar v semene?

Starý buk: Áno, už spí v semienku a ticho čaká na svoje prebudenie. Všetkým semienkam je priradená spara. Až neskôr môže z rôznych dôvodov spar predčasne odísť.

Bartoš: Stromy majú rôznu dĺžku života. Napríklad buky majú okolo 300 rokov. Na druhej strane, duby sa môžu dožiť aj viac ako 1 000 rokov. Potrebuje teda dub menej inkarnácií ako buk?

Starý buk: Počet inkarnácií potrebných na dosiahnutie plnej zrelosti závisí od rýchlosti dozrievania, ktorá je rôzna, u každého druhu je iná. V mojom prípade je to osem inkarnácií, pretože verím, že je to posledná inkarnácia, u iných spar to môže byť päť alebo aj štyri. Neviem, ako je to napríklad u dubov, to by ste sa museli niekoho spýtať.

Bartoš: Je možné nazvať vás lesnými škriatkami? Stretol som sa s týmto spôsobom oslovenia.

Starý buk: Stretol som sa aj s pojmom stromoví duchovia. Stromoví elfovia opisujú viac-menej to, ako vyzeráme, pretože máme o niečo dlhšie uši ako ľudia. Ak by sme však používali podobu elfovia, museli by sme rozlišovať dva druhy: stromových elfov a lesných elfov. Lesní elfovia sú tí, ktorých ste už videli, a nie sú tak úzko spätí so stromami ako my. Majú väčšiu voľnosť pohybu. Forma "stromový" mi veľmi vyhovuje a zvykol som si na ňu.

Bartholomew: Kedy opúšťa iskra strom?

Starý buk: Keď strom odumrie, prirodzene z neho odíde iskra.

Bartolomej: Takže spar nemôže dosiahnuť plnú zrelosť skôr a opustiť strom?

Old Beech: Nie. Rovnako ako u ľudí. Tak ako duch čaká na smrť tela, tak aj iskra čaká na smrť stromu. Potom odíde.

Bartoš: Ďalším aspektom a otázkou, ktorá je medzi ľuďmi častá, je, samozrejme, dilema, kedy sa môžu stromy orezávať alebo rúbať? Pre mňa osobne je to tiež ťažké. Veď starostlivosť o záhrady si vyžaduje takéto činnosti.

Old Beech: Hovoril by som z hľadiska rázsoch. Žiadny spar nechce utrpenie svojich blízkych a bratov. Ty si však ľudská bytosť a musíš počkať na rozhodnutie Svetla v tejto veci.

Bartolomej: Bol som informovaný, že z Božej vôle bude vychádzať posolstvo o tejto otázke. Je napríklad možné odvodniť na vyššiu úroveň stromy, ktoré sa majú vyrúbať, skôr než sa vyrúbu.

Starý Buk: Nech v tejto veci rozhodne Pán Boh. To, čo rozhodne Božia vôľa, je vždy spravodlivé.

Bartolomej: Oplyvňuje karmu aj spary?

Starý Buk: Sme ponorení do Božieho zákona rovnako ako ľudia a všetko, čo súvisí so zákonmi, sa týka aj nás.

Bartoš: Môžu spary spôsobiť zlo?

Old Beech: Nie v takej miere ako ľudia, ale aj nám sa stávajú chyby. Učíme sa z nich rovnako ako ľudia.

Bartoš: Ďakujeme vám za dnešný rozhovor.

Old Beech: Ďakujem.

2.24. Tri fázy starostlivosti o spary

Mal som niekoľko dní prestávku. Vyvstali otázky, na ktoré mohli odpovedať len lesné bytosti. Kvôli Tobiášovej chorobe som musel ísť do lesa opäť sám. Aby som obohatil poznanie, ktoré prezentoval Starý buk, vybral som sa za ním.

Bartosz: Dobrý deň.

Starý Buk: Víťam ťa, Bartolomej.

Bartoš: Chcel som sa opýtať na semená. Hovorili ste o tom, že malé stromčeky už spia v semenách. Veď len málo semien vyklíči a z tých, ktoré vyklíčia, sa len málo stane stromami.

Old Beech: Krásna otázka Bartolomej. Keď semeno určitého stromu dosiahne zrelosť, priťahuje sa k nemu spar. To je začiatok reinkarnácie. O všetko, čo je vo stvorení zraniteľné, sa stará. O spiace ratolesti sa starajú strážcovia známi aj ako huby. Keď konkrétne semienko vyklíči, spar sa pomaly prebúdzajú a priťahuje ďalší typ strážcov, ktorí sa starajú o už prebudený malý spar. Strážcovia zostávajú s malými sparami, kým nedospejú a nestanú sa z nich úplne samostatní jedinci. Potom úlohu strážcu prevezme vyšší strážca alebo vyšší strážca. Sú to bytosti, s ktorými už hovoríte, a sú s nami, kým neopustíme telo.

Bartoš: Čo sa potom stane so spiacimi a malými už prebudenými stromami, keď sa zničí semeno alebo malý strom? Ved' len niekoľko semien a malých stromčekov dozrieva.

Staré buky: Tie, ktoré sú ešte v pokoji, sa prenású do iných semien. Proces prenosu pokračuje dovtedy, kým nenarazia na semená, ktoré vyklíčia. Tie, ktoré sú už o niečo väčšie, ale stále mladé, musia začať znova, ak strom nepreženie. Vráti sa na jemnohmotnú úroveň a vstúpi do nového semena.

Bartoš: Myslím si, že kým z mladého stromu vyrastie dospelý strom, musí mať za sebou až niekoľko desiatok pokusov alebo prístupov. Ved' stromy vznikajú z takého malého počtu semien.

Starý buk: Nie som si tým istý, ale podľa môjho názoru musia malé spiace špáry počkať. Samozrejme, že sú v starostlivosti strážkyne a nehrozí im žiadne nebezpečenstvo.

Bartoš: Rozumiem. Bolo vašich osem inkarnácií, keď ste dosiahli nezávislosť?

Starý Buk: Áno, mojich osem inkarnácií boli tie, ktoré už boli dospelé. Pravdepodobne som mal veľa pokusov a zakaždým som musel čakať, kým semeno vyklíči a stane sa stromom. Je to proces, ktorý ukazuje, aký trpezlivý musíte byť, aby ste dosiahli úplnú dospelosť. Samotný fakt, že malé stromčeky ešte stále spia, ukazuje, že toto čakanie je príjemná skúsenosť. Vy ľudia nemusíte vedieť všetko. To, čo som vám dnes dal, sú už pokročilé vedomosti.

Bartoš: Trpia pri výrube aj malé stromčeky vo veľmi malých stromoch?

Staré buky: Ich utrpenie je menšie, pretože ešte nie sú také zrelé a spojené so stromom. Hneď po odchode si hľadajú nové semená a čakajú na ďalší pokus stať sa zreloú bytosťou. Život si vyžaduje vytrvalosť Bartolomej. Stromček aj človek musia byť trpezliví a vytrvalí.

Po týchto slovách som počula hlas malého manžela. Musel som sa zohnúť, aby som s ňou nadviazal dobrý kontakt.

Rozbočovač spiacich rászoch: Tieto malé spiace spary v semenách, ktoré nevyklíčia, sa od semien oddeľujú a prenášajú sa do semien, ktoré ešte majú šancu vyklíčiť. Ďakujem za otázku. Spiace spary máme veľmi radi a toto je naša služba. Sme malé nenápadné bytosti, ale máme vznešené úlohy a robíme ich radi. Starostlivosť je ukotvená v zákonoch a je vyjadrením lásky Stvoriteľa ku všetkému, čo chce prosperovať, ale je ešte malé a zraniteľné. Nazývajte nás nábojmi alebo opatrovateľmi malých spiacich ratolestí. Každá malá spiaca ratolesť jedného dňa dosiahne svoju zreloú podobu v dospelom strome. Všetko, čo musíme urobiť, je trpezlivo čakať.

Vrátil som sa k rozhovoru so Starým bukom.

Old Beech: Bartosz na mňa urobil dojem. Ja sa s nimi nerozprávam.

Bartolomej: Som vďačný za toto vysvetlenie, ktoré mi poskytol malý manžel.

Zrazu sa ozval starší manžel. Bola oveľa vyššia ako ten malý a jej hlas mal zdroj nad mojou hlavou. Myslím, že jej výška je o dosť vyššia ako ľudská.

Starší manžel: Dobrý deň, my sme starší manželia a staráme sa o malé ratolesti, ktoré sa už zobudili, ale nie sú úplne samostatné. Vedie nás láska k ratolestiam. Vždy robíme to, čo je prospešné pre ich rozvoj. Každý sparing má tri štádiá starostlivosti, presne tak, ako ich uvádza Starý Buk. Starostlivosť je krásna služba a chceme, aby o nás ľudia vedeli.

Bartoš: Ďakujem za váš odkaz a za vašu službu.

Starší manžel: A teraz budete počuť Vyššieho strážcu, pretože tak ich nazývate.

Vyšší opatrovatel': Často pôsobíme spoločne so staršími uzlami a podporujeme proces dozrievania. Aby nás ratolesti, ktoré sú nám pridelené do starostlivosti, už dobre poznali a aby im staršie náboje až tak nechýbali. Takto pre nich proces zmeny opatrovateľa nie je šokom a prebieha postupne a prirodzene. Vyššími opatrovateľmi sú vždy mužské bytosti. Zostávame s ratolesťami, kým neodídu, a podporujeme ich rozvoj. Dajte svetu poznanie o nás, je to žiadané Svetlo.

Bartosz: Som veľmi vďačný za to, čo som od vás dostal. Veľmi vám ďakujem.

Po týchto slovách som sa plný vďaky vrátil domov.

2.25. Starnúci strom

V ten istý deň som sa vybral k topoľovému bralu, ktoré ma už dlho volalo.

Bartosz: Dobrý deň.

Strom starého muža: Srdečne vás vítam.

Bartoš: Odpusť mi, že som tak dlho čakal. Už dlho mi voláš.

Strom starého muža: Som trpezlivý.

Bartholomew: Najprv by som sa chcel spýtať, či vás môžem oslovovať "Old Man Wood". Niektoré bytosti vás tak označovali. Topoľ je ženský rod a vy ste jednoznačne muž.

Strom starého muža: Môžete mi tak hovoriť. O čom chceš hovoriť?

Bartolomej: Začal by som tým, že ste mi raz na diaľku povedali, že toto je vaša ôsma inkarnácia, ale plánujete ďalšie dve. Mohli by ste o tom niečo povedať?

Strom starého muža: Čo na to povedať? Toto je pravda. To som si naplánoval a toho plánu sa držím. Nie všetci lesníci plánujú takéto veci. Ja si myslím, že v desiatej inkarnácii dosiahnem dospelosť a vrátim sa do kruhu podstaty ako úplne zrelá bytosť.

Bartoš: Topole sú v porovnaní napríklad s dubmi pomerne krátkoveké. Potrebujete viac inkarnácií, aby ste dosiahli plnú zrelosť?

Starý strom: Myslím, že aj duby potrebujú veľa inkarnácií. My topole sa vyvíjame pomerne rýchlo.

Bartoš: Si najvyšší strom v oblasti, kde žijem. Má výška stromu vplyv na výšku vášho sparného tela?

Strom starého muža: Áno, som veľmi vysoký a mám viac ako dva metre. Vyrástol som z malého stromového dieťaťa a teraz som dospelý. Všeobecne platí, že výška stromu ovplyvňuje veľkosť konárov.

Bartosz: O čom by ste chceli hovoriť?

Starý strom: Cítim, že chcete hovoriť o vďačnosti. Mám pravdu?

Bartoš: Áno, túto tému mám v hlave už dlho. Čo môžete povedať o vďačnosti?

Starý strom: Pocit vďačnosti je prejavom zrelosti bytosti. Vďačnosť je šťastím nášho srdca. Najvznešenejšia je tá, ktorá smeruje k Bohu. Pocit vďačnosti nás núti žiť opravdivo a priťahuje na cesty nášho života hojné dary. Vďačnú bytosť chce Boh, pretože vďačnosť je kvintesenciou existencie a vedie nás do raja.

Bartoš: Krásne posolstvo. Dá sa vďačné srdce nejako roznieť?

Starý strom: Čistota nás približuje k pocitu vďačnosti. Čistá bytosť je zbavená všetkých energetických nečistôt a ľahko prebúdza vďačné srdce.

Bartoš: Za čo ste ako bytosť vďačný?

Strom starého muža: Pre všetko, čo mi ponúka, je život. Každý deň mi Svetlo udeľuje požehnanie a ja cítim, že Pán Boh ma miluje. My, zrelé ratolesti, ďakujeme Stvoriteľovi svojimi skutkami, pretože všetko, čo robíme, je vďakou Najvyššiemu. Dar života sa ponúka nám všetkým a všetky bytosti by mali byť za tento dar vďačné. Sme lúčmi vo stvorení. Osvetľujme cesty druhých. Pocit vďačnosti nám v tom pomáha.

Bartoš: Čo by ste povedali ľuďom, ktorí nie sú vďační za dar života?

Staršie drevo: Predovšetkým musia nastúpiť na cestu rozvoja a vybrať si cestu, ktorá vedie k Svetlu. Viem, že väčšina ľudí má materiálne ciele. Cieľom života by malo byť duchovno, to najvyššie, čo môže byť. Vďačnosť sa vo vás ľuďoch prebudí, keď sa naučíte úprimne modliť. Modlitba je vďačnosť a najvyššia forma vďačnosti. Naučte sa, ľudia, úprimne modliť. Toto je rada odo mňa pre vás. Pán vás bude viesť, ak sa naučíte opravdivo modliť.

Bartosz: Ďakujem za krásne slová. Myslím si, že ľudia by mali byť vďační nielen za radostné veci, ale aj za tie nepríjemné, pretože nepríjemné skúsenosti nás učia na cestách života.

Oldwood: Bartolomej: Hlboká myšlienka. Áno, človek musí byť vďačný za všetko, čo nám život dáva. Niekedy musí človek odčiniť ťažkú vinu. V tomto procese by mal vidieť, že aj niečo získava, a byť za to vďačný.

Bartholomew: Áno. Ľudia sa často búria proti osudu, a to nás nielen vzdďaľuje od Svetla, ale buduje novú vinu.

Oldwood: Bartholomew. Myslím, že to pre dnešok stačí. Ukázal si mi, že aj človek môže byť múdry, ďakujem ti za to.

Bartoš: Prosím vás, aby ste zvážili, o akých témach sa ešte môžeme rozprávať, pretože mi niekedy dochádzajú nápady.

Oldwood: Áno, Bartolomej, zvážim to.

Bartosz: Ďakujem.

Po týchto slovách sa kontakt zastavil a Spar mi dal najavo, že si musí mnohé veci zvážiť sám.

2.26. Niekoľko slov o priateľstve

Na druhý deň som išiel za lesným starcom, aby som sa s ním porozprával o priateľstve.

Bartosz: Dobrý deň.

Strom starého muža: Víтам ťa, Bartolomej.

Bartoš: Dnes som sa s vami chcel porozprávať o priateľstve.

Oldwood: Môžeme sa o tom porozprávať.

Bartoš: Čo je podľa vás priateľstvo?

Starý strom: Priateľstvo je podpora a pramení z lásky a túžby slúžiť druhým. Ľudia tento dar prehliadajú, a pritom je to veľký dar od Stvoriteľa. V priateľstve nachádzame samých seba, svoje pravé ja. Každý priateľ je pre nás oporou a mostom, mostom k hlbšiemu vnímaniu a k prebudeniu ešte väčších vrstiev lásky. Ľudia by si mali viac vážiť skutočné priateľstvo. V ňom možno nájsť všetko, čo je krásne.

Bartosz: Máš nejakých skutočných priateľov?

Starý strom: Mnohí zomreli, ktorých som miloval. Prežívajú v iných sférach. Stále ich milujem.

Bartoš: A máte v tejto oblasti nejakých priateľov?

Staršie spary: Tak ako medzi ľuďmi, aj medzi drevorubačmi sa dá sklamať. Mňa sklamali a už nemám priateľov.

Bartoš: Veríte v priateľstvo medzi sparmi a ľuďmi?

Starý strom: Verím, ale nehľadám to. Rád som sám. Samota mi dáva pocit naplnenia a neočakávam, že sa s niekým spriatelím.

Bartoš: To, že ste sa raz v niekom sklamali, neznamená, že sa v ňom musíte hneď znova sklamať. Stojí za to pokúsiť sa budovať nové vzťahy.

Oldwood: Máte pravdu, Bartolomej. Cítim, že hovoríte srdcom.

Bartoš: A aký vzťah máte so starším mentorom vo vašom sektore?

Oldwood: Niekedy sa mi nepáči, čo mi hovorí, aj keď viem, že to, čo hovorí, je pre mňa vždy prospešné. Som už starý lesník a mám svoje humory. On to vie a rešpektuje to.

Bartoš: Čo by ste povedali ľuďom, ktorí hľadajú priateľstvo?

Strom starého muža: Nezapudnite, že priateľstvo je dar. Budujte ho na vzájomnej dôvere. Sú ľudia, ktorí to nechápu, a dôvera je v priateľstve veľmi dôležitá. Naučte sa dávať, nielen brať. Skutočný priateľ sa dáva inej bytosti a robí to z čistej lásky, pričom nič neočakáva na oplátku. Priateľstvo je krásne dobrodružstvo a stojí za to toto dobrodružstvo prežívať a byť jeho súčasťou pre iných.

Bartosz: Veríš, že by sme sa jedného dňa mohli stať priateľmi?

Starý strom: Je príliš skoro o tom hovoriť. Je to len náš druhý rozhovor, ale vidím v tebe hodnoty, ktoré si na ľuďoch cením. Myslím, že budúcnosť ukáže, či spolu rezonujeme natoľko, aby sme sa stali priateľmi.

Bartoš: Myslím si to isté. Na priateľstvo treba niekedy počkať.

Oldwood: Tu to máte. Môžem ešte niečo dodať?

Bartoš: Samozrejme.

Starý strom: Priateľstvo učí láske. Pamätajte, že sme žiakmi lásky. Ak niekoho milujeme ako priateľa, náš rast sa zrýchľuje a my sa uberáme správnym smerom. Myslím, že pre dnešok to stačí, Bartolomej.

Bartosz: Ďakujem.

Strom starého muža: Príďte znova. Mám témy, o ktorých chcem hovoriť.

Bartolomej: Ktoré?

Starý strom: Nech je to prekvapenie.

Bartoš: Ďakujem vám za vaše postrehy o priateľstve.

Starý strom: Ďakujem.

Objala som sa a išla domov.

2.27. O viere v Boha

Ubehli možno dva dni a ja som sa opäť vydal k Lesnému starcovi.

Bartosz: Dobrý deň.

Oldwood: Ahoj Bartolomej.

Bartoš: Na diaľku ste oznámili, že chcete hovoriť o viere v Boha.

Oldwood: Oldwood: Myslím si, že je to veľmi dôležitá téma, o ktorej stojí za to diskutovať.

Bartoš: Čo môžete povedať o viere v Boha?

Starý strom: Viera je základom života. Ľudia zabudli na Boha, a ten je najdôležitejší. Táto skutočnosť buduje ich smutnú budúcnosť. Mnoho ľudí hľadá Boha, ale len málo z nich ho nájde. Je znakom zrelosti, keď sa viera stáva presvedčením. Boh je dosiahnuteľný v každej časti svojho stvorenia a chce, aby sa k nemu človek priblížil. Človek to však nerobí. Človeka čaká smutný osud, ale to, čo ho postihne, je spravodlivé.

Bartoš: Dá sa nejako oživiť viera v Boha?

Starý strom: To je možné, ak sa ponoríte do seba. Každá modlitba môže prebudiť vieru, len musí byť úprimná a pravdivá.

Bartolomej: Modlíte sa?

Starý strom: Žijem tak, aby moje činy boli modlitbou.

Bartolomej: Veria všetci spari v Boha?

Starší Woodmeni: Pri sparingoch je to bežné a vždy ide o pravú vieru. Mnohí sparingovia však od Boha odpadnú, ich pády však nikdy nie sú také hlboké ako pády medzi ľuďmi.

Bartolomej: Takže sú od Boha vzdialení?

Starší Sparer: Niekedy sa lesník nedokáže vyrovnáť so smutnými, ťažkými zážitkami. Vtedy nepočúva vyššieho strážcu a búri sa proti osudu. Pretože vidíš Bartolomeja, aj my prežívame utrpenie. Nie každý braček sa tvárou v tvár utrpeniu správa správne.

Bartoš: A aký je správny postoj k utrpeniu?

Oldwood: Viem, že odpoveď na túto otázku poznáte. Utrpenie treba prijať, uznať ho za spravodlivé. Ja napríklad nie som veľmi vyspelý drevorubač, pokiaľ ide o vieru.

Bartoš: Otriasla vašou vierou nejaká udalosť?

Starý strom: Priateľstvá, ktoré odišli. Chýbajú mi tí, ktorí tu už nie sú.

Bartolomej: Trápi vás, že tu už nie sú vaši priatelia?

Starý muž Strom: Dva topole, ktoré tu rástli, boli pre mňa ako rodičia. Mal som ich veľmi rád. Veľa ma naučili a je mi smutno, keď si na ne spomeniem.

Bartolomej: Zdá sa mi, že by vám to mohlo pomôcť viac sa primknúť k Stvoriteľovi.

Oldwood: Áno, viem, máš stopercentnú pravdu.

Bartolomej: Viete, ak je Boh na prvom mieste, potom netrpíme toľkými stratami.

Oldwood: Máte pravdu. Ďakujem za tieto slová.

Bartolomej: Môžem vám nejako pomôcť?

Strom starého muža: Ako mi chcete pomôcť?

Bartolomej: Môžem sa modliť za zmiernenie vašej bolesti.

Modlil som sa za topole.

Strom starého muža: Ďakujem, Bartolomej. Teraz chcem byť sám.

Bartosz: Ďakujem za váš čas a za rozhovor.

2.28. Lipa na Deň mŕtvych

Po ďalších dvoch dňoch som sa vybrala, tentoraz s Tobiášom, na sparring, o ktorom sme už hovorili na stránkach tejto knihy, teda na kostolnú lipu, aby sme sa porozprávali o sviatočných dňoch, keď si pripomíname našich blízkych, ktorí zomreli.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, Lipo.

Linden: Zdravím vás, milí priatelia.

Tobias: Nedávno bol sviatok Všetkých svätých a na cintoríne bolo veľa ľudí. Ako vnímate tento sviatok?

Linden: Samotná myšlienka je dobrá. Ľudia si spomínajú na svojich blízkych, ktorí zomreli. V tento deň tu bolo na cintoríne veľa ľudí.

Bartoš: Pomáhajú podľa vás ľudia v tento deň svojim zosnulým blízkym?

Linden: Ak sa otvoria a úprimne modlia, tak áno. Každá úprimná modlitba je vypočutá.

Bartolomej: Môžu sa podľa vás ľudia ešte takto modliť?

Linden: Prial by som si, aby to tak bolo, ale vo všeobecnosti to tak nie je. Ľudia sa k modlitbe správajú povrchno.

Tobias: Spomínajú si sparingovia aj na sparingov, ktorí zomreli?

Linden: Mnohým z nás chýbajú, ale je dôležité si uvedomiť, že taký je život. Je normálne, že každý z nás jedného dňa opustí telo, ktoré práve prežíva.

Tobias: Môžete s nimi nejakým spôsobom komunikovať?

Linden: Nie priamo. Môžeme komunikovať nepriamo prostredníctvom sprievodcov. Ja osobne to nepoužívam.

Bartoš: Máte nejakých priateľov, ktorí zomreli a ktorí vám chýbajú?

Linden: Som skôr individualista a nemám veľa kontaktov, a preto mi nikto nechýba. Viem však, že sú sparingovia, ktorých spájalo silné puto. Ich vzájomná túžba je veľmi silná.

Bartoš: Vidíte tu na cintoríne aj duše? Ako reagujú počas sviatku Všetkých svätých?

Linden: Áno, vidím ich. Čakajú a dúfajú v podporu. Niekedy, ale len niekedy, môžu modlitby žijúcich blízkych priniesť útechu do ich srdc.

Bartoš: Je na cintoríne vo všeobecnosti veľa duší a všetky dúfajú v pomoc?

Lipa: V týchto dňoch sa duše mŕtvych otvárajú viac. Veľmi cítia myšlienkové formy živých, ktoré ich podporujú. Podľa môjho názoru je to krásna tradícia a stojí za to vnieť do nej viac života. Závoj oddeľujúci oba svety sa potom trochu uvoľní a ľudia jednoducho cítia väčšie spojenie s týmto svetom.

Bartolomej: Môžu živí nejako viac pomôcť svojim zosnulým blízkym?

Lipa: Každý človek, ktorý je duchovne rozvinutejší, môže pomáhať a podporovať mnohými spôsobmi. V prvom rade modlitbou a príhovormi. Čím vrúcnejšia je takáto modlitba alebo prosba, tým lepšie budú plody.

Bartoš: Aký by bol váš záverečný odkaz dnešnému ľudstvu?

Lipa: Spomeňte si na svojich blízkych, ktorí zomreli. Spomínajte na nich v láske a v pravde. Ich životy sa pozemskou smrťou neskončili a putá, ktoré ste začali tu na zemi, naďalej existujú. Modlite sa a proste o silu a vedenie pre duše, ktoré sú vám blízke.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme. Myslíme si, že tam aj skončíme.

Linden: Áno, myslím si, že som povedal všetko, čo som chcel.

Bartosz: Ďakujem za vaše postrehy a múdrosť.

Linden: Ďakujem vám, milí priatelia.

Objali sme sa.

2.29. Krátky rozhovor s Old Beech

Bola sobota, keď som sa vydal do lesa sám. Žiaľ, cez týždeň nemám veľa času ísť do lesa, stmieva sa príliš skoro. Najprv som sa priblížil k Starému buku.

Bartoš: Ahoj, starý Buck.

Old Beech: Víтам vás. Bol si dlho preč.

Bartoš: Ja viem, teraz mám čas ísť do lesa len cez víkendy. Je veľmi skoro tma.

Starý Buk: Rozumiem. O čom chceš hovoriť?

Bartoš: Na dnes som si pripravil niekoľko tém. Môžem začať?

Old Beech: Samozrejme. Som pripravený.

Bartoš: Vadia vám vlny mobilných sietí alebo ste ľahostajný?

Starý buk: Pôsobia na stromy, ako aj na všetky živé bytosti na zemi. Ja to príliš nepociťujem, ale to, čo prežíva strom, prežívajú aj stromy.

Bartoš: Oplyvňujú tieto vlny bunkových sietí druh hmoty, v ktorej sa stromy nachádzajú, alebo len najhustejšiu hmotu, v ktorej sú stromy?

Starý buk: Podľa môjho názoru ovplyvňujú len najhustejšiu hmotu a majú veľký vplyv na stromy. Môžeme to cítiť, ale práve v tomto lese to nie je podľa mňa až tak badateľné.

Bartoš: Takže tieto vlny nevyžarujú do vyšších úrovní hmoty?

Old Beech: Podľa môjho názoru nie.

⁶Bartoš: V jednej knihe som čítal, že v životných úrovniach je strom života. Viete o tom niečo?

Starý buk: Je praotcom všetkých stromov a smrekov. Jeho úloha je neoceniteľná. Jeho vyžarovanie cez korene preniká do hmoty sveta. Oplyvňujú všetku hmotu a my sme za tento proces vďační. Strom života nie je mýtus, skutočne existuje.

---

⁶ Spomínaná kniha je: "Veľká pyramída odhaľuje svoje tajomstvo" od Roselis von Sass.

Bartolomej: Je spar stromu života stvorená bytosť, stvorená bytosť?

Starý Buk: Áno, je to najvyšší tvor zo všetkých spárov. Je to náš vodca a náš otec. Tak ako je planéta Zem našou matkou, strom života je otcom všetkých spárov. Máme ho veľmi radi.

Bartoš: Existujú informácie, že na Zemi kedysi existovali obrovské stromy, ktoré ľudia mylne nazývajú rajské stromy. Viete o tom niečo?

Starý buk: Eden nebol na zemi, ale áno, boli tam stromy. Podľa môjho názoru to boli podstatné bytosti, ale nie som si tým istý.

Zrazu som počul hlas:

Hlas: Vďaka tomu, že kladiete takéto otázky, budete mať v tejto otázke vedenie vyšších bytostí.

Starý Buk: Ani ja neviem všetko a som relatívne mladý, ak berieme do úvahy proces vývoja Zeme. Verím, že odpovede na takéto otázky dostanete od vyšších bytostí.

Bartoš: Ešte mám otázku o utrpení a o tom, ako vo vás vzniká. Ak je napríklad strom chorý a zomrie, chápem, že to ovplyvňuje spar. Je to tak aj v opačnom prípade? To znamená, že ak trpí spar, ovplyvňuje jeho utrpenie choroby a utrpenie stromu?

Starý buk: Sme prepojení so stromami a oba scenáre sú možné. Utrpenie bŕzd ovplyvňuje aj strom, ale je to strom, ktorý má väčší vplyv na bŕzdy. Strom je v tomto vzťahu dominantný, a preto môžeme spar nazvať najvernejšími strážcami stromov.

2.30. Nový priateľ

Po tomto krátkom rozhovore som sa rozhodol osloviť spara, s ktorým som už predtým hovoril. Pravdepodobne si pamätáte na buka samotára. Tu je to, čo mi oznámil.

Bartosz: Ahoj, Bucku.

Bukové samoty: Bartholomew. Chcel som ti niečo odovzdať.

Bartoš: Počúvam ťa, Bucku.

Osamelý buk: Cítil som lásku k tebe a tvojmu bratovi. Ďakujem. Tento pocit mi ukázal, čo je priateľstvo.

Bartoš: Chceš povedať, že si predtým nevedel, čo je priateľstvo?

Bukové samoty: To nebola súčasť mojej skúsenosti. Bol som samotár a necítil som priateľstvo. Najprv som k tebe cítil náklonnosť a potom lásku. Vy ste mi veľmi blízki.

Bartolomej: Chceš povedať, že sme priatelia?

Bukové samoty: Ak chcete to isté, môžeme byť nimi.

Bartoš: Bude mi veľkým potešením byť vašim priateľom.

Bukové samoty: Ešte jedna vec. Dôverujem vašim posolstvám a vášmu vedeniu. Dôverujem vám, že o nás odhalíte pravdu. Už teraz toho viete veľa.

Bartoš: Zmenilo sa vaše vnímanie seba samého?

Bukové samoty: Áno, cítim, že som bytosť, ktorá slúži stromu. Už sa nepovažujem za strom. Som jednoducho strom a toto poznanie mi stačí.

Bartolomej: Chcel by si ešte niečo dodať, môj nový priateľ?

Bukové samoty: Ukázali ste mi, že vzťahy s ľuďmi môžu byť plodné pre obe strany. Je úžasné, ako som sa zmenil už po niekoľkých kontaktoch s vami. Pozdravuj Tobiáša, mám ho veľmi rada. Bol to on, kto ma prvý nazval svojím priateľom. Podporujem vás oboch vo vašom poslaní. Ste vznešené bytosti.

Bartosz: Ďakujem, Buku. Budem ťa teraz navštevovať častejšie.

Bukové samoty: Objím ma na rozlúčku.

Objala som sa a priznala sa:

Bartoš: Dovidenia, Buku, môj nový priateľ.

2.31. O možnosti zmeniť hlas

Potom som išiel za Grabom, na ktorého som mal otázku.

Bartoš: Víтам ťa, Grabie.

Grab: Zdravím vás, Bartolomej.

Bartoš: Chcel som sa vás na niečo opýtať. Je to niečo, čo som si všimol v starších sparingoch, mladí to nemajú. Staršie ratolesti menia svoj hlas. Zo začiatku mi to pripadalo mäťúce a budilo to pochybnosti o autenticite kontaktu. Je to nejaká vaša schopnosť?

Grab: Áno, môžeme zmeniť svoj hlas. Je to prirodzené. Mladí to ešte nedokážu.

Bartolomej: Zaujímalo by ma, prečo máš túto schopnosť. Ľudia ju nemajú.

Grab: Myslím si, že je to forma ochrany a dokonca maskovania. Myslím si, že skutočný úprimný sparing nepotrebuje meniť hlas.

Bartholomew: Pre mňa je to zvláštne, pretože mám pocit, že títo sparingovia, ktorí menia svoj hlas, akoby chceli niečo skryť.

Uchopenie: Táto schopnosť je naučená a nemyslím si, že je úplne zbytočná.

Bartolomej: A na čo je to užitočné?

Chyťte sa: Môžete niekoho ovplyvniť iným hlasom a prinútiť ho zmeniť sa k lepšiemu.

Bartoš: Ako táto zmena hlasu funguje a čo zahŕňa?

Grab: Náš hlas sa jednoducho mení silou našej vôle. Touto schopnosťou si môžeme napríklad získať niečiu priazeň.

Bartolomej: Využívajú to všetky staré spary?

Grab: Myslím, že sa toho v určitej fáze vzdávajú.

Bartosz: Môžem teraz počuť váš pôvodný hlas?

Grab: Áno, teraz si môžete vypočuť originál. Predtým to tak nebolo.

Bartoš: Máte nejaké ďalšie schopnosti, o ktorých by sme mohli hovoriť?

Grab: Áno, ale mám pocit, že téma kapacity sa pomaly vyčerpáva, aspoň z môjho pohľadu. Už o nás viete veľa.

Bartosz: Ďakujem za vaše slová.

Grab: Ďakujem.

2.32. O runách, miestach moci a epochách

V jeden z nasledujúcich víkendových dní som išiel za Old Buckom s otázkami.

Bartosz: Ahoj, Bucku. Mám niekoľko otázok.

Starý Buk: Víтам vás a obraciam sa, aby som vás počúval.

Bartoš: Čo môžete povedať o runách?

Starý buk: Toto je písanie, ktoré vychádza z toho najdôležitejšieho.

Bartolomej: Poznajú prírodné tvory písmo?

Starý buk: Záleží na stupni zrelosti.

Bartoš: Takže rozumieš runám?

Old Beech: Áno, ale sú trochu iné ako tie, ktoré ľudia poznajú. Existuje veľa variantov. Ja ich nepoužívam, ale viem, že existujú. Drevorubači pravdepodobne nebudú potrebovať písanie.

Namiesto toho existujú bytosti, ktoré v podstate používajú runy. Ľudia sa týmito prapôvodnými runami inšpirovali od podstaty.

Bartolomej: Existoval nejaký základný sprievodca, ktorý učil ľudí runy?

Starý Buk: Veľmi pravdepodobne, ale na túto otázku nepoznám odpoveď.

Bartoš: Čo sú takzvané miesta moci?

Starý buk: Ide o staré miesta energetickej intenzifikácie.

Bartolomej: Pripravili ste si to najdôležitejšie?

Starý buk: Áno, na ich formovaní sa podieľali vysoké náležitosti.

Bartoš: Aký je ich účel?

Starý buk: cieľom je spracovať a obnoviť miestne energie.

Bartosz: Môžete povedať viac?

Starý buk: Akumuláciou energie sa iniciuje proces transformácie a osvieženia. Nie som odborník v tejto oblasti, ale takto vnímam túto tému.

Bartoš: Starajú sa o miesta moci nejaké bytosti?

Old Beech: Na tento účel sú vymenovaní špeciálni opatrovníci. Dbajú na to, aby spracovanie a pohyb energie boli správne.

Bartoš: Spolupracujete nejakým spôsobom s týmito strážcami?

Starý Buk: Pravdepodobne majú spary predmetných energetických lokalít nejaký účel alebo úlohu, ktorá je s nimi spojená, ale nepoznám podrobnosti.

Bartoš: Je život stromových tvorov rozdelený na obdobia?

Starý buk: Áno, máme rozdelenie na obdobia. Každá éra priniesla na zem nové druhy stromov. My buky patríme k starším stromom a drevinám, ktoré sa na Zemi nachádzajú.

Bartolomej: Nastane v budúcnosti nová éra stromov a ratolešť?

Old Beech: Veľmi pravdepodobne, ale nepoznám plány spoločnosti Light v tejto oblasti.

Po tejto odpovedi nastalo dlhšie ticho a ja som sa rozhodol osloviť oveľa mladšieho Aldaniela, aby som zistil, či má o týchto témach nejaké vedomosti. Aldaniel okamžite začal:

Aldaniel: Ja Bartolomej nepoznám žiadne runy a neviem, či sú známe medzi spármi, ale som mladý a neviem všetko.

Bartoš: Viete niečo o miestach moci?

Aldaniel: Viem, že existujú takéto miesta a nič iné.

Bartholomew: Máte vekové rozdelenie?

Aldaniel: Som smrek a mám smrekové éry, ale ani tie nepoznám.

Bartoš: Rozosmial si ma, Aldanieli.

Po týchto slovách si ma starý Buk zavolať a naznačil, že mi chce niečo oznámiť.

Starý Buk: Runy sú v nás, ale nepoužívame ich. Niekedy, keď vidíme nejaký zápis, vieme, čo znamená, ale nezamýšľame sa nad tým, prečo. Tak je to s nami. Odpusťte mi, že som si urobil dlhšiu prestávku. Musel som sa nad tým hlbšie zamyslieť a zvážiť to.

Bartoš: V tom prípade rozumejú runám aj mladšie ratolesti?

Starý Buk: Mali by to pochopiť, ale možno si to neuvedomujú.

Bartosz: Ďakujem.

2.33. Stromy o Bohu

Nasledujúci víkend sme sa s Tobiasom vybrali do lesa, aby sme sa porozprávali o Bohu. Rozhovory sme začali s Aldanielom.

Bartosz a Tobiasz: Víťame vás, Aldaniel. Už je to dlho, čo sme spolu hovorili.

Aldaniel: Dobrý deň, vždy sa teším na vaše správy.

Tobias: Ako ty, Aldaniel, chápeš Boha?

Aldaniel: Mám veľmi jednoduchú predstavu. On je náš Otec, ktorý nás miluje. Som mu za to vďačný a chcem mu slúžiť.

Bartolomej: Čo znamená, že Boh je náš Otec?

Aldaniel: Je plný lásky ku všetkým svojim stvoreniam. Miluje láskou, ktorú nemôžeme pochopiť, ale môžeme ju cítiť v jeho stvorení.

Bartolomej: Aký je podľa teba Boh?

Aldaniel: Boh je vždy spravodlivý, múdry a vznešený. My, ako stvorenia tohto sveta, mu môžeme slúžiť. Týmto spôsobom môžeme oplatiť Jeho lásku. Nemám veľké vedomosti o Bohu, pretože som mladá bytosť, ale viem, že v dodržiavaní Jeho zákonov môžeme nájsť pokoj a šťastie.

Bartoš: Odmeňuje a trestá podľa vás Boh?

Po chvíli.

Aldaniel: Práve som pochopil túto problematiku, že sú to opakujúce sa účinky našich činov, slov, myšlienok a pocitov, ktoré nám prinášajú odmenu a trest. Je v tom veľké požehnanie a spravodlivosť.

Bartoš: Takže podľa vás Pán Boh priamo neodmeňuje ani netrestá?

Aldaniel: On požehnáva tých, ktorí žijú v súlade s jeho zákonmi. Človek sa musí namáhať, aby si toto požehnanie zaslúžil.

Tobias: Musia sa snažiť aj spary?

Aldaniel: Áno, samozrejme. Koniec koncov, ideme do toho kvôli rozvoju. Aj my máme svoje úlohy a ciele.

Tobias: Chcel by si k tejto téme niečo dodať pre tých, ktorí budú čítať?

Aldaniel: Človek musí vedieť, že Pán Boh existuje. Takéto presvedčenie vedie nahor. Ľudia si pripomínajú Boha, jeho nesmiernu lásku, jeho múdrosť, jeho spravodlivosť a snažia sa mu slúžiť každý deň.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme.

Priblížili sme sa k Osamelému buku.

Bartolomej a Tobiáš: Dobrý deň, dnes sa rozprávame o Bohu.

Bukové samoty: My, bytosti vyvíjajúce sa v tomto stvorení, nikdy úplne nepochopíme Boha. Pochopenie Boha presahuje naše schopnosti, ale vedomie, že Boh je a že nás miluje, je pre náš ďalší vývoj kľúčové. Človek môže plniť Jeho vôľu tak, že sa prispôsobí večným zákonom stvorenia. My, špáry, máme pri plnení tejto vôle väčšiu ľahkosť, pretože sme iný druh, ktorého prirodzenosťou je zosúladiť sa s Božou vôľou. Človek to, čo majú spary a iné prírodné stvorenia, musí ešte nájsť skúmaním. Človek má väčšiu slobodu, pretože má slobodnú vôľu a súzvuku v Božej vôli sa musí ešte len naučiť.

Blížili sme sa k starému buku.

Old Beech: Počúval som, o čom ste hovorili, a chcel by som niečo dodať. Boh je všemocný. Je ako elektrárň, ktorá poháňa všetko, čo existuje. Jeho moc preniká všetkými svetmi a dodáva im energiu, ktorú potrebujú na svoj rozkvet. Každý z nás sa môže prostredníctvom citu spojiť s touto silou a nasmerovať ju k dobru alebo zlu. Majte na pamäti, ľudia, aby ste si vždy vybrali dobro. My, Spari, vás to chceme naučiť, pretože sme teraz osvietenejší druh ako ľudia.

Po prestávke.

Starý buk: Boh je náš Pán. Uvedomenie si toho z nás nerobí otrokov, ako si mnohí myslia, ale Jeho služobníkov. Služba Bohu je najčistejšou formou existencie. Prosím vás, ľudia, aby ste to pochopili a prijali, pretože len v službe možno nájsť autentické šťastie, nepodporované žiadnymi konšpiráciami ani ilúziami. Boh chce mať v človeku svojho verného služobníka, ktorý chápe a koná v rytme zákonov stvorenia. Drahý človek, prebuď sa a slúž Bohu celým svojím životom. Ja, Starý Buk, ťa k tomu nabádam, lebo viem, že je to pre teba prospešné a chce to Svetlo.

Stáli sme viac-menej uprostred troch stromov a ďakovali sme im za ich odkazy.

Po niekoľkých dňoch sme odišli do Lipy.

Bartolomej a Tobiáš: Vítame vás. Vyjadrili ste túžbu povedať niečo o Bohu.

Linden: Dobrý deň. Áno, rád niečo poviem. Je pre mňa veľkou radosťou podeliť sa o to, ako vidím svet.

Tobias: Začnite, prosím.

Lipa: Boh je spravodlivý a milosrdný. Tieto dve vlastnosti ho plne definujú. Láska a spravodlivosť sú v skutočnosti jedno, pretože láska pramení zo spravodlivosti a spravodlivosť pramení z lásky.

Tobiáš: Môžeš uviesť nejaký príklad Božej spravodlivosti a lásky?

Lipa: Láska a spravodlivosť sa nás dotýkajú každý deň. Spočívajú v možnosti vykúpiť aj tú najväčšiu vinu. Láska a spravodlivosť spočívajú v zákonoch stvorenia, ktoré prenikli celý vesmír. Pamätajme na to a budme za to vďační.

Tobias: Stojíš pri kostole. Sú si ľudia, ktorí doň chodia, vedomí toho, o čom hovoríš?

Linden: Ľudia si to neuvedomujú. Z tejto nevedomosti sa rodí všetko utrpenie. Ľudia by mohli veľa získať, keby si túto pravdu uvedomili a prijali. K tomu, čo som uviedol, chcem dodať ešte niečo. V tejto spravodlivosti a láske spočíva veľká múdrosť Stvoriteľa. Je taká jednoduchá a logická, že ju ľudia možno v dôsledku tejto jednoduchosti neprijímajú ako pravdu. Božia dokonalosť je nesporná, no ľudia sa od nej vzdialili.

Tobiáš: Treba sa báť Boha?

Lipa: Myslím si, že Boha treba rešpektovať a takzvaná bázeň pred Bohom je práve vedomím tohto rešpektu. Ten, kto slúži Bohu, sa ho nemusí báť, avšak tí, ktorí mu neslúžia, môžu v strachu nájsť pravdu, že sa mýlia.

Bartoš: Je podľa vás Boh prísny?

Linden: Áno, samozrejme. Láska a spravodlivosť sa prejavujú aj prísnosťou. Svet je práve zasiahnutý obrovským utrpením, napríklad prostredníctvom mnohých vojen. Všetko, čoho sa svet dotýka, je spravodlivé a zároveň kruté. Boh nikdy nezhovie ľuďom ani iným stvoreniam, ale prejavuje sa prísnosťou prameniaca zo spravodlivosti.

Bartoš: Chcete ešte niečo dodať k dnešnej téme?

Linden: Áno. Pamätajte na Boha, ľudia. To, že nevidíte Jeho lásku a spravodlivosť, je vaša chyba. Naučte sa prijímať spravodlivé odmeny a tresty od osudu, pretože si ich vždy plne zaslúžite.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme, Lipo.

Linden: Ďakujem, že ste mi dali priestor na vyjadrenie.

Po mnohých ďalších rozhovoroch sme sa vrátili k rozhovoru o Bohu a tu prinášame prepis jedného z neskorších rozhovorov. Je to rozhovor so zástupcom rodiny (komunity) Beechovcov. Tu je tento rozhovor:

Buk: Vitajte!

Bartoš: Raz ste spomenuli, že by ste chceli hovoriť o Bohu. Spomenuli sme si na to, prišli sme práve s týmto cieľom, pretože teraz je ten správny čas.

Buk: Pán je pastierom každej bytosti, ktorá túži po vznešenosti. Pán je pastierom nášho spoločenstva, milujeme ho a chceme vždy plniť jeho vôľu.

Tobiáš: Stromy nemôžu padnúť a nepadli ako ľudia, takže sú vždy bližšie k Bohu. Áno?

Buk: Áno. Sme bližšie k Bohu. V našom spoločenstve Buk je Boh na prvom mieste. Medzi ľuďmi došlo k úpadku a pojem Boha sa narušil. Ľudia hovoria, že veria v Boha, ale ich viera je prázdna. Bratia smútia nad osudom ľudí, ktorí si za to môžu sami.

Tobias: Modlíte sa aj za ľudstvo?

Buk: V tomto lese sme už roky a navzájom sa podporujeme aj modlitbou. Vieme, že modlitba má moc a vaša prítomnosť tu nás inšpiruje, aby sme sa modlili aj za ľudí.

Bartoš: Čo podľa vás charakterizuje Boha?

Buk: Boh je milosrdný, láskavý a zároveň spravodlivý. Jeho spravodlivosť je vyjadrená v Božích zákonoch. Vieme, že sú medzi ľuďmi neznáme, dúfame však, že slová vašej knihy mnohých inšpirujú k ich skutočnému hľadaniu. Chcel by som tiež povedať, že cítim, že Boh ma miluje. Cítim to celou svojou bytosťou. Som mu vďačný za to, že ma tak veľmi miluje, a chcem sa mu odvdáčiť službou. Milujem Ho zo všetkého najviac. V tomto pociť nie je žiadna faloš, je v ňom len láska.

Tobias: Chcete na záver diskusie niečo dodať?

Buk: Áno, chcem niečo dodať. Láska, ľudia, vás dokáže zachrániť. Láska k Najvyššiemu.⁷ On je ten, kto vykoná Súd na zemi, a ten čas je veľmi blízko. Vieme, že musíte zažiť utrpenie. Spoznajte lásku Boha v jeho zákonoch, v jeho spravodlivosti a milosrdenstve. Nech vás Pán Boh vedie k pravému poznaniu. K poznaniu seba samých, sveta okolo vás a Boha. Buďte požehnaní na svojej ceste.

---

⁷ Ide o takzvané "posledné časy". Súd na zemi už prebieha.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme.

Buk: Som vám vďačný, že ste za mnou prišli. Mám vás rád!

2.34. Stromy pokory

Po nejakom čase sme sa vybrali k sparingom, aby sme sa s nimi porozprávali o pokore. V prvom rade sme išli do Lipy. Tu sú postrehy z Lipy:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, Lipo. Chceli sme sa s vami dnes porozprávať o pokore.

Linden: Dobrý deň, áno, som pripravená poskytnúť vám svoje poznatky.

Bartoš: Čo je podľa vás skutočná pokora?

Lipa: Byť pokorný je prirodzený stav každej živej bytosti. Ľudské bytosti získavajú pokoru prostredníctvom správneho rozvoja.

Tobias: Môžeš povedať viac?

Lipa: Správnym vývojom sa zvyšuje aj poznanie. Spolu s poznaním sa prirodzene zvyšuje aj pokora. Ak u niekoho vidíme nedostatok pokory, môžeme z toho vyvodiť, že tento človek má aj málo poznania.

Tobias: Ako sa prejavuje pokora?

Lipa: Prejavuje sa tým, že si človek uvedomuje svoju krehkosť a malosť tvárou v tvár Božej veľkosti. Pokorný človek nie je namyslený a nebúri sa proti osudu. Pokorný človek prijíma to, čo mu osud dáva, s dôverujúcim srdcom a prijatím.

Bartoš: Ako hodnotíte úroveň pokory medzi ľuďmi?

Linden: Ľudia nerozumejú pokore. Chýba im akékoľvek poznanie sveta okolo nich a seba samých a len človek s pokorným srdcom je schopný prijať Pravdu.

Bartoš: Ako možno prehliť pokoru?

Linden: Tým, že sa vo svojom každodennom živote priblížite k Bohu. Tým, že sa naučíte skutočne modliť. Ľudia sa nevedia modliť a práve modlitba nám ukazuje, kto sme. Naučiť sa skutočne modliť je dôležitým krokom na ceste k získaniu pokory. Dôležité je tiež učiť sa správne zo životných skúseností. Učenie sa tomu na našej každodennej ceste tiež zvyšuje našu pokoru.

Zdalo sa, že Linden trochu stlmil. Prišiel starší mentor, aby Lindenovi pomohol s jeho vyjadreniami.

Bartolomej: Vyšší strážca, môžete niečo dodať?

Vyšší strážca: Linden má slabší deň, ale môžem pokračovať. Pokoru si želá Boh. V skutočnosti je to náš prirodzený stav. Prostredníctvom pokory sa rozvíjajú naše ďalšie cnosti a pravé vlastnosti ducha.

Duchovný vývoj by nás mal viesť k rozvoju pokorného srdca bez domýšľavosti, pýchy a márnivosti. To, že človek stratil pokoru, je jeho vina.

Tobias: Je niečo, čo by ste dodali na záver cesty vyššieho strážcu?

Vyšší strážca: Áno, iba pokorné srdce je schopné správneho rozvoja. Pokora je jedným zo základov duchovného života a každý, kto sa chce skutočne rozvíjať, by si to mal uvedomovať. Buďte pokorní ľudia a budete aj autentickí a pravdiví. Práve pokora z vás vyformuje ľudí, ktorých chce Svetlo.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujem Lipo a Higher Guardian.

Potom sme sa vybrali k Topoľu alebo Starému stromu. Na začiatku sme mu prečítali postrehy o pokore z Lipy a Vyššieho strážcu a začali sme rozhovor.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, čo by ste mohli dodať k tomu, čo sme čítali?

Starý muž Strom: Iba pokorný človek môže skutočne slúžiť Bohu prostredníctvom autentického prejavu seba samého, svojej milujúcej prirodzenosti. Práve pokorný človek sa rýchlejšie učí zo skúseností vlastného života. Učí sa zo svojich chýb a smeruje nahor k osvieteným výšinám. Iba v pokore sme sami sebou. Rozvíja nás a posilňuje.

Tobiáš: Martin Luther raz povedal: "Pravá pokora nevie, že je pokorná. Keby to vedela, bola by pyšná na takú vznešenú cnosť." Čo si o tom myslíte?

Staré drevo: Skromný človek sa tým určite nechváli. Je len málo skutočne pokorných ľudí, ktorí si to plne uvedomujú. Na určitom stupni vývoja a zrelosti to však už môžeme vedieť. Povedal by som, že je užitočné to vedieť a zároveň sa nevyvyšovať nad iných a nepovyšovať sa nad pýchu. Svetlo chce, aby sme rozlišovali a uznávali svoje osvietené cnosti. Najprv však musíme dosiahnuť určitú úroveň rozvoja, pretože vystatovanie sa našimi osvietenými kvalitami nie je žiaduce. Nezabúdajme preto na skromnosť a svoje osvietené vlastnosti nechajme pred ostatnými skryté. Pán Boh, ktorý vidí v skrytosti, to ocení a nám to stačí.

Bartolomej: Ľudia často nerozumejú pokore a zamieňajú si ju s poddajnosťou. Aký je rozdiel medzi pokorou a poddajnosťou?

Starý strom: Rozdiel je veľmi zreteľný. Submisívny človek si neváži sám seba. Necháva sa ponížovať druhými. Aj pokora je formou pokory, ale len pred Bohom a jeho dokonalými zákonmi. Pokora uznáva Boha a je si vedomá svojho miesta vo stvorení. Na druhej strane pokora si nie je vedomá svojej hodnoty. Submisívni ľudia sú často nešťastní práve preto.

Tobias: Je niečo, čo by ste dodali na záver?

Old Man Wood: Pozemský človek musí nájsť pokorné srdce. To mu chýba najviac. Musí ho nájsť, ak si chce zachovať svoju úlohu vo stvorení. Či to človek dosiahne, neviem. Utrpenie je hlavným učiteľom pokory a ja som toho názoru, že práve vo veľkom utrpení si moderný človek na tejto planéte vytvorí svoje pokorné srdce. Verím, že mnohým ľuďom sa to podarí. To si Bartolomej a Tobiáš z celého srdca želajú pre ľudské duše. Ďakujem.

2.35. Diskusie so spareryman

Od nášho posledného rozhovoru uplynulo niekoľko dní. Napadlo veľa snehu a počasie nepraje prechádzkam. Istý čas mi bytosti, ktoré som nazýval vyššími strážcami, oznamovali, že mi chcú o sebe niečo povedať. Len na okraj, názov "Vyšší strážcovia" je trochu zavádzajúci. Myslím si, že "strážcovia brehov" ako výraz pre tieto bytosti by bol vhodnejší. Zvykol som si však na to a zostanem pri starej forme ich označovania. Už vieme, že sú to mužské bytosti.

Vybral som sa k topoľu, aby som sa porozprával s vyšším správcom.

Bartolomej: Zdravím ťa, vysoký strážca, už dlho nám chceš niečo povedať. Odpusť mi, že som k tebe prišiel až teraz. Napadlo veľa snehu a aura bola nepriaznivá.

Vyšší strážca: Vítam vás.

Bartoš: Čo ste nám chceli povedať?

Vyšší strážca: Dovoľte mi začať tým, že starostlivosť je hlavným aspektom služby v stvorení. Tak ako sa stvorenia prírody starajú o rôzne časti prírody, ako sa stromy starajú o stromy, staráme sa o ne aj my. Našou úlohou je podporovať ratolesť v raste. Robíme to z čistej lásky. Starostlivosť je našou prirodzenosťou, našou vnútornou potrebou. Pán nás obdaril takým spôsobom, že nám to prináša potešenie.

Bartosz: Odkiaľ pochádzate?

Vyšší strážca: Pochádzame z okruhu dôležitosti, ale nie z úrovne, z ktorej pochádzajú ostrohy. Sme z o niečo vyššej úrovne. Vo stvorení je celý rad strážcov a my, strážcovia párov, sme jedným z mnohých druhov.

Bartoš: Vy sa tiež venujete vývoju?

Vyšší strážca: Áno, môžeme postúpiť na vyššiu úroveň a vo vitálnom kruhu, z ktorého pochádzame, sa staráme aj o spary. Zostupujeme na ich základnú úroveň a na našu o niečo vyššiu úroveň ideme odpočívať.

Bartolomej: Aj ty sa vyvíjaš ako spara a prechádzaš do semienka v hmote?

Vyšší správca. Nie. O takýchto detailoch sa nechce hovoriť.

Bartoš: A máte aj mentorov, sprievodcov?

Vyšší opatrovatel': Máme intuitívne vedenie a to nám v podstate stačí. Niekedy k nám ešte zostupujú vyšší opatrovatelia a dávajú nám rady, ale je to zriedkavé.

Bartoš: Chcete na záver ešte niečo povedať?

Higher Guardian: Chceme, aby o nás ľudia vedeli. Na svete je hŕstka ľudí, ktorí o nás vedia. To, čo som vám dnes oznámil, je plne postačujúca informácia.

Bartoš: Ďakujem Vyššiemu strážcovi za vaše správy.

Vyšší strážca: Pokračujte. Svedčte ľuďom o nás.

Po návrate domov sa mi vynorilo niekoľko otázok. Rozhodol som sa, že ráno pôjdem k topoľu a skúsím sa na ne spýtať strážcu iskier.

Bartholomew: Vitaj späť, správca spárov.

Higher Guardian: Srdečne vás vítam.

Bartoš: Po poslednom rozhovore sa objavilo niekoľko otázok. Dostal som signál, aby som ich položil.

Vyšší strážca: Počúvam.

Bartolomej: Ste o pol stupňa vyššie ako ratolesť. Pomocníci pozemských ľudí sú o pol stupňa vyššie.

Vyšší strážca: Áno, Bartolomej, sme o pol stupňa vyššie ako špáry. Sme očividne vyspelejší a sme na o niečo vyššej hmotnej úrovni. To však nebráni spárom, aby nás videli a počuli.

Bartolomej: Patríte k podstatným stvoreným, to znamená k tým, ktorí majú plnú zrelosť od svojho počiatku? Musíte sa vyvíjať ako spari alebo pozemšťania?

Vyšší strážca: Tí, ktorí sú nad nami, sú stvorené bytosti. My sme však vstúpili do hmoty, aby sme zdokonalili svoj dar starostlivosti. V tomto chápaní, ktoré ste predstavili, teda patríme k vyvíjajúcim sa bytostiam.

Bartoš: Viem, že každý z vás má pridelený určitý sektor so stromami, o ktoré sa má starať. Aký je veľký a koľko má stromov?

Vyšší strážca: V mojom prípade sa starám o stromy v oblasti ulice, po ktorej každý deň chodíte. Zahŕňa niekoľko desiatok stromov a stromčekov. V lese je väčšia hustota stromov, takže sektory jednotlivých správcov sú primerane menšie.

Bartoš: Staráte sa v tomto sektore o všetky druhy stromov?

Vyšší ošetrovateľ: Áno, nezáleží na tom, či sú to javory, duby alebo smrek. Starám sa o všetky.

Bartolomej: Ďakujem, chcete niečo dodať?

Vyšší strážca: Ak bude vôľa Svetla rozšíriť poznanie, ozveme sa vám. Pre dnešok to stačí. Ďakujeme, že ste sa s nami rozprávali.

2.36. O talentoch

Vzhľadom na to, že som sa nachádzal pri Starom strome alebo Topole, rozhodol som sa, že tento čas využijem na to, aby som sa s ním porozprával o talentoch. Telefonicky som sa spojil s Tobiasom, ktorý bol v tom čase v práci.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, Old Timer.

Strom starého muža: Víтам vás, bratia.

Tobias: Chceli sme hovoriť o talentoch.

Strom starnutia: Talenty sú veľmi dôležitým aspektom vývoja. Mali by sme ich považovať za dary od Svetla. Je povinnosťou každej bytosti ich rozvíjať.

Tobias: Aké talenty rozvíjajú spary?

Starnuté drevo: Nemáme talenty ako ľudia, ale schopnosti, ktoré rozvíjame. Vy ich už poznáte.

Bartolomej: Podľa nášho názoru nie všetko, čo ľudia nazývajú talentmi, sú v skutočnosti talenty od Boha. Napríklad talenty športovcov.

Oldwood: Áno, Bartimej. Talenty od Boha sú tie, ktoré inšpirujú ostatných ku konaniu dobra, vzbudzujú úctu ku kráse a zušľachťujú celé ľudstvo. Takzvané talenty športovcov sú len zručnosti, ktoré dotýčny športovec rozvíja.

Tobiáš: Skutočnosť, že ľudia nazývajú schopnosti športovcov talentmi, svedčí o páde človeka a je Svetlom nechcená.

Oldwood: Áno, Tobias. V tomto bode máš pravdu. Človek padol a jeho chápanie je chybné. To sa týka tak aspektu talentov, ako aj iných oblastí života.

Bartosz: Odkiaľ pochádzajú talenty?

Starý strom: Všetky talenty sú daromi od Boha. Každý duchovný alebo životný zárodok, ktorý začína svoju existenciu, je nimi obdarený. To, že ich nerozvíja, je jeho chyba.

Tobias: Dokážete vy, bratia, rozpoznať v ľuďoch talenty?

Oldwood: Áno, môžeme. Je však lepšie, ak ich človek objaví sám. Preto sa oplatí ich rozvíjať a pomaly objavovať.

Bartoš: Chceli by ste na záver tohto krátkeho rozhovoru ešte niečo dodať?

Starý strom: Rozvíjajte sa ako ľudia a objavte svoje talenty. Každý z vás dostal čas, aby ich rozvíjal, tak sa prebudte z duchovného spánku. Rozvíjanie vašich talentov vám prinesie len výhody, duchovné výhody, pretože len to, čo posilňuje a rozvíja ducha, je prospešné.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme.

2.37. O Božej vôli

Popoludní toho istého dňa sme išli do lesa, aby sme sa so starým bukom porozprávali o Božej vôli.

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, dnes sme chceli hovoriť o Božej vôli. Aká podľa vás je?

Starý Buk: Božia vôľa je to, čo sa mu páči, a to, čo je jeho vôľa. Jeho vôľu môžeme rozpoznať v jeho zákonoch. Preto je také dôležité poznať Božie zákony. Ľudia poznajú pozemské zákony a snažia sa ich dodržiavať. Bohužiaľ, nepoznajú Božie zákony a nevedia, ako ich dodržiavať.

Bartolomej: Môže sa Božia vôľa zmeniť?

Starý Buk: Podľa môjho názoru je Božia vôľa nemenná. Boh však môže byť priaznivejší voči niekomu, kto sa kajal. Boh tiež môže zmeniť rozhodnutie voči ľuďom, ale toto rozhodnutie vždy rezonuje s Božou vôľou. *(Po chvíli uvažovania)* Môžem niečo dodať?

Bartosz a Tobiasz: Prosím.

Starý Buk: Plnenie Božej vôle je najkrajšou a najvyššou povinnosťou každého z nás. Budme si vedomí svojej zodpovednosti voči Božím zákonom. Keď ich dodržiavame, sme v súlade s Jeho vôľou. Tieto zákony sú výrazom Božej spravodlivosti a lásky. Sú jednoduché a dokonalé. Ešte jednu vec by som chcel povedať...

Bartosz a Tobiasz: Prosím!

Starý Buk: Je veľa ľudí, ktorí plnia Božiu vôľu a nepoznajú zákony. Plnia ju intuitívne, pretože počávajú svoje srdce. Takíto ľudia sú nášmu Pánovi veľmi blízki, a aj preto ich štedro obdarúva šťastným životom. Ako som teraz povedal, je to dôležité, pretože mnohí znalci zákona na to zabúdajú. Plniť Božiu vôľu znamená konať dobro každý deň. Dobro, ktoré vás urobí šťastnými alebo vás prísne potrestá. Plnenie Božej vôle totiž vždy prináša úžitok druhému. Práve v tom sa prejavuje dobro, o ktorom som hovoril.

Tobias: Je niečo, čo by ste dodali na záver?

Starý Buk: Dal som vám posolstvá, ktoré sú čisté a pravdivé. Sú pravdou môjho srdca.

Tobias: A čo by ste chceli povedať čitateľom?

Starý Buk: Teraz je Božou vôľou očistiť planétu od všetkej temnoty. Tento proces nebude pre ľudí jednoduchý, ale je nevyhnutný, pretože bez neho nebude žiadna Nová Zem, žiadne Božie kráľovstvo na nej.

2.38. O priateľstve spárov s ľuďmi

Linden už dlho chcela hovoriť o našom priateľstve, o priateľstve spárov s ľuďmi. Tu je prepis rozhovoru.

Bartolomej a Tobiáš: Dobrý deň, vyjadrili ste želanie hovoriť o priateľstve breecherov s ľuďmi. Prosím, neváhajte a začnite.

Linden: Ahoj! Priateľstvo je pre mňa veľmi dôležité. Najdôležitejšou vecou je pre mňa Boh a potom okrem iného priateľstvo. Verím Bartošovi a Tobiasovi, že naše priateľstvo bude inšpiráciou pre ostatných ľudí. Pevne verím, že v budúcnosti bude priateľstvo medzi ľuďmi a svišťami opäť bežné.

Bartoš: Máme ťa veľmi radi, Lipo, a si jeden z našich priateľov. Nevieam, či som od nejakého človeka dostal takú podporu ako od teba.

Linden: Vždy ťa podporujem Bartosz a vždy chcem tvoje dobro. Ďakujem, že si ma navštívil a objal.

Bartoš: Čo by sa podľa vás muselo stať, aby sa priateľstvá medzi ostrohmami a ľuďmi stali bežnejšími?

Lipa: Vôľa spárov je, aby sa k nám ľudia priblížili. Najskôr je však potrebné, aby sa ľudstvo prebudilo a vydalo sa na cestu Pravdy a lásky. Verím, že tento čas príde a my budeme opäť bratmi, ako sme boli kedysi. Priateľstvo je dar a ja som veľmi rád, že mám takých priateľov, ako ste vy dvaja.

Bartolomej: Na stránkach tejto knihy som chcel vyjadriť, že priateľstvo s bratmi je veľmi prospešné pre rozvoj. Podpora a sila, ktorú toto priateľstvo poskytuje, je neoceniteľná. Som rád, že Lipo má takých priateľov, ako ste vy, a tiež pevne verím, že takéto priateľstvá budú v budúcnosti častejšie.

Linden: Môžem ešte niečo dodať?

Tobias: Samozrejme.

Lipa: Existuje veľa priateľstiev, ktoré nevydržia skúšku časom. Dúfam, že Bartoš a Tobias naše priateľstvo túto skúšku vydrží.

Tobias: A chcem povedať, že nebyť Bartošovho daru, nemal by som k vám taký vzťah a myslím, že by som vás nemohol nazvať priateľmi. Cítim od vás, bratia, obrovskú podporu. Ďakujem vám za ne!

Bartolomej: Chcete na záver niečo dodať?

Lipa: Vôľou bratov je, aby sa s nimi ľudia zblížili a nadviazali s nimi priateľstvo. Aj to je vôľa Svetla a ja pevne verím, že časy skutočných priateľstiev medzi sparingmi a ľuďmi nakoniec prídu. Ďakujem vám, bratia, za vaše verné priateľstvo. Milujem vás a vždy vás podporujem.

2.39. O múdrosti

Tentoraz sme sa vybrali do Old Beech s otázkou o múdrosti:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, chceli sme sa vás opýtať na múdrosť. Odkiaľ pochádza múdrosť?

Starý buk: Všetka múdrosť sveta pochádza zo Svetla. Aby sme však dosiahli múdrosť, musíme sa vyvíjať. My, svište, máme v súčasnosti viac múdrosti ako ľudia, ak by sme mali tieto dva druhy všeobecne porovnať. Na príklade ľudí vidíme, že vzdľaťovanie sa od Svetla spôsobuje nielen zánik múdrosti, ale dokonca aj hlúposť. Poznávacie obzory sa tak znižujú a človek prestáva vnímať

múdrosť iných, ba dokonca ani Pravdu. Múdrosť by mala mať prvoradú hodnotu, pokiaľ ide o jednotlivé národy, ako aj o svet ako celok. Tým chcem povedať, že vodcovia by mali viesť zástupy svojou múdrosťou.

Bartoš: Prečo sú podľa vás inteligentní ľudia tak často napádaní?

Starý buk: Je to syčanie temnoty, ktorá nenávidí svetlo a múdrosť, ktorá z neho pochádza. Ľudia, ktorí útočia na múdrosť iných, sú práve nevedomým nástrojom temnoty.

Tobias: Chcel by si ešte niečo dodať?

Starý Buk: Ľudia, rozvíjajte svoju múdrosť tým, že zažijete a spoznáte Pravdu. Pritom nezabúdajte, aby ste nepadli do pasce márnivosti a pýchy. Mnohí, ktorí už dosiahli určitú úroveň múdrosti, sa do tejto pasce dostali. Je vôľa, aby bol človek v novom Kráľovstve, ktoré chce Boh, múdrou bytosťou, a to si, samozrejme, želim pre celé ľudstvo.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme!

Old Beech: Chcel by som dodať ešte niečo. Múdrosť prichádza časom a často na ňu treba čakať celý život. Avšak prežitie skúsenosti, ktorým plne rozumieme, už prinášajú základ pre konečnú múdrosť. Preto si uvedomme, že sa nestane múdрым hneď, ale vedomým prežívaním sa k tomuto cieľu približujeme.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme za vašu múdrosť!

Old Beech: Ďakujem. Buďte v poriadku.

2.40. Posledná inkarnácia

Išli sme za starým Buckom, ktorý nám potvrdil dobré správy:

Bartosz a Tobiasz: Po poslednom stretnutí, keď ste hovorili o múdrosti, sme pocítili obrovskú radosť. Chcel by si o tom niečo povedať?

Old Beech: Áno. Svetlo uznalo, že som splnil poslednú úlohu, ktorú som mal v hmotných ríšach, a moja súčasná inkarnácia je moja posledná. Cítim, že toto splnenie má dva aspekty. Po prvé, dal som vám múdrosť a Pravdu v prenosoch a po druhé, miloval som vás ako skutočných ľudských priateľov. My starší sparringovia potrebujeme viac času na budovanie priateľstiev. Som rád, že tento čas stačil pred dokončením knihy.

Bartoš: Na začiatku som cítil, že sme si veľmi vzdialení, ale s každým ďalším rozhovorom som cítil, že sme si bližší, a som veľmi rád, že čoskoro budem mať rozvinutého priateľa v dôležitých oblastiach.

Zablahoželali sme a objali sme nášho priateľa.

2.41. O ročných obdobiach

Potom sme sa starého buka opýtali na ročné obdobia.

Bartosz: Ako ročné obdobia ovplyvňujú vaše aktivity?

Starý buk: Závisí to od druhu spar, ale všeobecne platí, že na jar, v lete a na jeseň sme aktívni a v zime odpočívame.

Bartoš: Dohliadaš na proces jarného rastu?

Old Beech: Tento proces rastu dopĺňame. Vďaka nám sa strom vyvíja a rastie rýchlejšie.

Tobias: Ako sa prejavuje vaša činnosť?

Starý Buk: Samozrejme, nechceme prezrádzať podrobnosti, pretože nie je vôľou Svetla hovoriť o všetkom, ale môžem povedať, že jednoducho posilňujeme energiu rastu, t. j. energetickú podporu.

Po chvíli dodal.

Old Beech: Chcel som dodať ešte niečo. Žijeme v rytme ročných období. Sú hnacím motorom nášho vývoja. Každé ročné obdobie alebo rok nás posúva o niečo vyššie na rebríčku vývoja. Sme vďační, že Svetlo takto usporiadalo naše hmotné plány, pretože nám umožňuje rýchlejšie sa rozvíjať a rásť. Svetlo nám dáva priestor na rast a ročné obdobia sú veľkým požehnaním pre všetky spary.

2.42. O čistote

Opäť sme sa obrátili na starého Bucka, aby sme sa s ním porozprávali o čistote. Tu je prepis rozhovoru:

Bartosz a Tobiasz: Ahoj, starý buku. Čo môžete povedať o čistote?

Starý Buk: Čistota vedľa pokory je základom duchovného rozvoja. Kto nedosiahol vnútornú čistotu, nebude schopný kráčať po ceste k Svetlu. Starostlivosť o vnútornú čistotu by mala byť duchovnou prioritou každej bytosti, ktorá sa chce rozvíjať.

Bartolomej: Čo môže bytosť získať z väčšej vnútornej čistoty?

Starý buk: Väčšia čistota znamená predovšetkým väčšiu ochranu. Temné bytosti sa nebudú môcť tak ľahko priblížiť k človeku, ktorý je vnútorne čistý. Po lúči čistoty nasleduje aj lúč lásky, takže ten, kto je vnútorne čistý, je schopný skutočne milovať. Vďaka vnútornej čistote k sebe pritiahneme ďalšie svetlé bytosti, rovnako čisté a slúžiace Svetlu.

Bartoš: Môžete poradiť, ako sa môžete vnútorne očistiť?

Starý buk: Existuje mnoho techník, ako sa očistiť od negatívnych energií. Tá, ktorú používate vy, je veľmi účinná. Spojili ste ju s uzemňovaním a vracaním negatívnych energií do zeme. Očisťovanie uľahčuje aj každodenné otváranie sa sile Svetla prostredníctvom modlitby s vďačným a pokorným srdcom.

Tobias: Kontakt s prírodou tiež pomáha, však?

Starý Buk: Áno, Tobias. Príroda rezonuje s čistotou, a preto kontakt s ňou podporuje vnútornú očistu. V skutočnosti stačí krátka prechádzka v lese a človek sa stane oveľa čistejším.

Bartoš: Ľudia často hovoria o čistote srdca, ale aj o čistote mysle. Mohol by si o tom niečo povedať?

Starý buk: To súvisí s vašou vôľou a chcením. Ak tvoja vôľa alebo duchovné chcenie rezonuje s čistotou, potom tvoje srdce vyžaruje túto čistotu, a tak máš aj čisté myšlienky v mysli. Neodporúčal by som žiadne praktiky, ktorých cieľom je očistiť vaše myšlienky a myseľ, pretože sú neprirodzené. Starostlivosť o vnútornú čistotu vášho srdca prostredníctvom dobrého a čistého želania je úplne postačujúca a automaticky očisťuje myseľ.

Tobias: Prečo nepridáš niečo na koniec?

Starý Buk: Pamätajte na čistotu svojich srdc. Keď sa o ňu budete starať, váš život sa stane odrazom tejto čistoty. Len čo bude vaša vnútorná vôľa čistá, okamžite budú nasledovať čisté myšlienky, slová a činy. Takto bude práca na sebe jednoduchšia a povedie k čistým, osvieteným duchovným sféram.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme.

2.43. Pýtanie sa ľudí na spary

Hlavným cieľom tejto knihy je priblížiť ľuďom stromy, ako aj samotné stromy. Aby ste sa s niekým zbližili, musíte sa jednoducho lepšie spoznať. Doteraz sme kládli otázky stromom, teraz sme sa rozhodli vymeniť úlohy a pokúsiť sa odpovedať na otázky stromov ľuďom. Tu sú prepisy rozhovorov, ktoré sme viedli:

Tu sú otázky od Aldaniela:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň.

Aldaniel: Dobrý deň, prečo je človek taký tvrdohlavý a neustále niečo očakáva od Svetla? Veď on je ten, ktorého služba by mala spĺňať Jeho očakávania. Vždy ma to prekvapí a je to pre mňa veľkým prekvapením.

Tobiáš: Súvisí to len s pádom človeka a rozvojom intelektu. Jedným z jeho dôsledkov je, že človek by chcel stále brať bez toho, aby niečo dával. Až keď človek vstúpi na duchovnú cestu, začne pomaly slúžiť Bohu v radostnom dávaní a čoraz viac prežíva slová, že "v dávaní dostávame".

Bartolomej: Chcel by som dodať, že človek svoju dobrú duchovnú túžbu, ktorá vždy rezonuje s Božou vôľou, premenil na intelektuálne požiadavky a žiada len pohodlie a materialistické dobrá. Nevidí, že ako stvorená bytosť by mal a musí aj niečo dávať. Týmto spôsobom sa človek vylučuje zo skupiny bytostí, ktoré v radosti slúžia Svetlu.

Aldaniel: Vaša odpoveď sa mi veľmi páči, teraz ju plne chápem. Mám ešte jednu otázku. Prečo sa človek nechce pokúsiť dostať z bahna, v ktorom sa ocitol?

Bartolomej: Je to spôsobené tým, že človek ani nevidí, že je v bažine. Myslí si o sebe, že je cenný, hoci v skutočnosti v očiach Svetla nemá žiadnu hodnotu.

Tobiáš: Je tiež vinný z duchovnej lenivosti, ktorú si pestoval po tisícročia a ktorá mu neumožňuje duchovný pohyb. V dôsledku toho tiež odmieta a zosmiešňuje Pravdu, čím premrháva šancu na spásu.

Aldaniel: Ďakujem vám za tieto odpovede, sú veľmi múdre.

Bartholomew: Máte ešte nejaké otázky?

Aldaniel: Má podľa vás človek ešte nejakú šancu na celkový duchovný rozkvet na zemi?

Bartoš: Myslím, že táto otázka je otázkou pre svetlo. Stále môžeme veriť, že existuje šanca. Myslím si, že nádej na Božie kráľovstvo na zemi musí byť v nás stále živá. Ale pretrvávajúca nepohyblivosť pozemských duchov tomu neprospieva.

Tobias: Keby som tomu neveril, prestal by som robiť to, čo robím.

Aldaniel: Nemám žiadne ďalšie otázky. Som veľmi spokojný s vašimi odpoveďami.

Ďalšie otázky položila spoločnosť Beech Lone:

Bukové samoty: Pozdravujem vás. Ako môže človek pred Bohom neustále ospravedlňovať svoj zlý postoj? Ako sa to opovažuje robiť, keď je jeho vina zjavná?

Tobias: To, čo ste povedali, neplatí pre všetkých ľudí, ale pravdepodobne pre väčšinu. Podľa môjho názoru je príčinou márnivosti, ktorá spôsobuje tvrdohlavosť, a slepá viera vo falošné názory a predstavy o Bohu, ktoré ľuďom lichotia a spôsobujú, že žijú vo falošnom sebaopovyšovaní.

Bartolomej: Chcel by som dodať, že človek si jednoducho často neuvedomuje mnohé zlé skutky, ktoré pácha. Človek vďaka svojmu nevedomiu nerozlišuje, čo je dobré a čo zlé, a niekedy, keď si je vedomý svojej viny, radšej sa stane pokrytcom a úškrnom, ako by sa mal postaviť tvárou v tvár nepríjemnej pravde o sebe.

Bukové samoty: Prečo sa ľudia radi označujú za veriacich v Boha, ale v skutočnosti mu nerozumejú alebo nechcú rozumieť? Je to pre mňa nepochopiteľné.

Bartoš: Myslím si, že ľudia pristupujú k téme viery povrchno. Často si tiež myslí, že rozumie Bohu, hoci v skutočnosti o ňom nič nevie. To, že žije v takejto nevedomej nevedomosti, neospravedlňuje jeho veľkú vinu.

Tobias: Pretože si rád o sebe vytvára štít z pekných slov, ktorými zakrýva svoju vnútornú prázdnotu. Takto sa stáva pokrytcom, ako už spomínal Bartolomej.

Bukové samoty: Dosť bolo mojich otázok. Ďakujem vám za vaše odpovede, ktoré mi veľmi pomohli pochopiť ľudstvo.

Ďalšie otázky položil Old Beech:

Starý Buk: Prečo je človek taký namyslený, že sa považuje za Boha, za Najvyššieho?

Bartolomej: Človek sa často vyhlasuje za najvyššieho, t. j. Boha, a tvrdí, že je to uskutočnenie pravdy. Nie je to však realizácia pravdy, ale len uspokojenie márnejšej potreby stať sa veľkým vo vlastných očiach a v očiach iných. Príčinou je márnivosť a pýcha. Je to veľmi smutné a v dnešnej dobe veľmi časté.

Old Beech: Ďakujem. Chce Tobias niečo dodať?

Tobiáš: Je to spôsobené aj falošnými názormi - napríklad Luciferovými pascami, ktoré sa dajú stupňovať: "Boh je všade, Boh je všetko, čo je, a keďže je všetko, čo je, je aj vo mne, čo znamená, že aj ja som Boh." Veriť takýmto názorom je veľmi lákavé a mnohí do tejto pasce temnoty padajú.

Starý Buk: Existuje nejaký spôsob, ako môže človek odmietnuť tieto iluzórne názory, ktoré ste spomenuli?

Tobiáš: K tomu vedie len pokora, ktorej sa človek naučí počas nadchádzajúceho utrpenia posledného súdu, ktoré teraz prežívame.

Bartolomej: Odmietnuť takéto pohodlné názory je veľmi ťažké a vyžaduje si to veľkú mieru úprimnosti voči sebe samému. Človek musí dozrieť, že je to márnivosť a duchovná pýcha. Ak to uvidí, začne sa hanbiť za to, čomu veril a o čom presviedčal ostatných.

Old Beech: Vaše postrehy sú veľmi čisté a súhlasím s nimi.

Bartosz: Chcete sa ešte niečo spýtať?

Starý Buk: Prečo si myslíte, že človek zabudol na prírodu, na kontakt s prírodou?

Tobiáš: Pretože si vytvoril iné životné priority ako duchovný rozvoj, ktoré ho odvádzajú od cesty k Svetlu, ku ktorému je príroda bránou.

Bartolomej: Pretože človek sa na svet pozerá len materialisticky a nevidí neviditeľné hodnoty a prednosti, ktoré mu dáva kontakt s prírodou.

Old Beech: Veľmi chytré a stručné. Som na vás hrdý. Myslím, že to stačí.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujem vám za vaše otázky, na ktoré ste už určite poznali odpovede.

Starý Buk: Áno, ale vaše postrehy sú čisté a ja som bol na ne zvedavý.

Nasledujúci deň sme najprv išli do Maple. Tu sú jeho otázky:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, Maple.

Javor: Zdravím vás! Prečo sa ľudia tak zriedkavo usmievajú? Veď úsmev je krásny dar a nevyžaduje si veľa úsilia.

Bartoš: Úsmev by mal byť vždy odrazom vnútornej radosti. Samotný úsmev môže túto vnútornú radosť prebudíť. V mnohých prípadoch je to však veľmi ťažké. Mnohí ľudia majú vo svojom vnútri len prázdnotu, a hlavne preto sa neusmievajú.

Javor: Tobias, chceš niečo dodať?

Tobiáš: Človek, ktorý sa duchovne rozvíja, postupne získava viac radosti, a tým aj viac úsmevu a nadšenia zo života. Ľudia sa však duchovne nerozvíjajú, a preto v nich nie je vnútorná radosť. Niekedy sa objavuje nečistý úsmev z nízkeho hlúpnutia alebo ubližovania a zosmiešňovania druhých.

Javor: Ďakujem za tieto odpovede, veľa mi ukázali. Môžem sa spýtať na ďalšiu otázku?

Bartoš: Počúvame.

Javor: Prečo sa ľudia tak často spájajú bez skutočnej lásky?

Tobias: Pretože často konajú nerozumne a vyberajú si partnera na celý život z rozumu. Často je v tom však vyššie dobro, pretože takzvaný karmický vzťah ponúka mnoho lekcií a príležitostí na odčinenie viny.

Bartolomej: Myslím si, že je potrebné povedať aj to, že vzťahy sa často budujú z vypočítavosti alebo kvôli materiálnemu zisku. Mnohí ľudia hľadajú partnera, aby mohli viesť pohodlný život bez duchovnej mobility.

Javor: *(smutne sa opýta)*: Klesol človek tak hlboko, že úplne zabudol na Boha? Túto otázku kladiem preto, lebo často vidím ľudí, ktorí vo svojom vnútri nemajú nič.

Bartoš: Odpoveď na vašu otázku je väčšinou áno. Je to smutná pravda, ale napriek tomu by sme mali dúfať, dúfať, že bude stále viac ľudí plných lásky a viery.

Tobiáš: Mnohí ľudia majú Boha len na perách, ale vo svojom vnútri mu nepripravili chrám. Preto máš pravdu, keď hovoríš o našom hlbokom páde.

Maple: Ďakujeme za vaše odpovede. Budem sa teda modliť za to, aby sa ľudstvo ešte prebudilo k duchovnosti.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme za vaše otázky. Ideme k ďalším stromom.

Maple: Ďakujem za vaše odpovede. Majte sa dobre!

Mali sme v pláne ísť do Larch, ale cestou nás zmiatol dub Scar:

Bartosz a Tobiasz: Vitajte!

Dub: Vitajte. Prečo človek neprijíma svoje utrpenie s pokorou? Prečo ho nevníma ako spravodlivosť a príležitosť odčiniť svoju vinu?

Bartolomej: Myslím, že hlavným dôvodom je to, že človek nepozná jednoduché zákony, ktorými sa riadi stvorenie, a tiež neberie do úvahy, že si zaslúži trpieť. Je to prejav akejsi arogancie a duchovnej pýchy.

Tobiáš: Človek nepozná zákony stvorenia ani jednoduché pojmy. Spýtajte sa človeka, čo je pokora, láska, spravodlivosť, vykúpenie a služba Bohu, a budete prekvapení odpoveďami, ktoré počujete.

Dub: Ďakujem za vaše odpovede. Môžete ísť ďalej.

Potom sme sa vydali na cestu do Larch:

Bartosz a Tobiasz: Ahoj priateľ.

Larch: Vitajte. Prečo ľudia potrebujú jesť rastliny, zvieratá a ovocie, aby prežili?

Tobiáš: Je to jedna z foriem získavania energie a naše pozemské telá tiež potrebujú jedlo, aby boli silnými a zdravými nástrojmi pre ducha. Potrebujú sa tiež posilňovať.⁸ Ľudia, ktorí nejedia mäso, tým môžu byť menej uzemnení a majú kvôli tomu veľa problémov .

Bartoš: Myslím si, že vývoj človeka povedie k tomu, že bude jesť čoraz menej. Nesmie však robiť obrovské skoky v stravovaní.

Larch: A čo hovorí Boh o jedení zvierat?

Bartolomej: Boh to dovoľuje, ale zároveň bolo svetu mnohokrát oznámené, že zvieratá, ktoré sú na to určené, by mali byť ušetrené utrpenia.

Tobias: Rozumiem vašej otázke, pretože ľudia pristupujú k ťažbe mäsa ako k ťažbe dreva zo stromov - bez lásky a úcty k prírode.

Larch: Som veľmi prekvapený, že to Pán Boh dovoľuje.

Tobias: Keď viac dozrieš, pochopíš to lepšie.

Larch: Ale teraz chápem, že je to potrebné pre vaše telá. Ďakujem vám za tieto odpovede.

Nasledujúce ráno sme sa vybrali do Lípy:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, máte na nás nejaké otázky?

Linden: Ahoj! Prečo ľudia vnímajú čas ako pevný? Ved' čas nie je pevný.

---

⁸ Viac informácií o súvislosti medzi nejedením mäsa a nedostatkom uzemnenia nájdete v knihe: Christophera Vaseyho: "Duchovné tajomstvá krvi: jej sila premieňať telo, myseľ a ducha".

Tobias: Myslíš tým, že si myslia, že zmysel plynutia času je stále rovnaký?

Linden: Áno.

Bartoš: Súvisí to s tým, že človek chce svojím intelektuálnym pohľadom na svet dať všetko do poriadku. Dalo by sa povedať, že čas akoby zavrel do škatule a považuje ho za pevný.

Tobias: Každý si s pribúdajúcim vekom všimne, že čas plynie rýchlejšie, ale takmer nikto sa nad tým hlbšie nezamýšľa. Je to jednoduché - čím viac zážitkov prežijeme, tým rýchlejšie vnímame plynutie času. ⁹Pravda je taká, že je to čas, ktorý stojí na mieste, a sme to my, kto sa ním pohybuje .

Linden: Takže náš pohyb určuje rýchlosť, akou plynie čas?

Tobias: Áno, to je v súlade s mojimi poznatkami.

Linden: Prečo vy ľudia potrebujete toľko spánku? Stromy nepotrebujú toľko spánku ako ľudia. Prečo je to tak?

Bartholomew: Spánok potrebuje náš mozog, konkrétne náš predný mozog, a keďže máme pomerne veľký mozog, potrebujeme veľa spánku. Spánok nepotrebuje naše telo, iba spomínané predné mozgy. ¹⁰Telo potrebuje len odpočinok .

Tobias: Dalo by sa povedať, že predný mozog sa počas spánku resetuje.

Linden: Mám ešte jednu otázku. Koľko rokov žijú ľudia na Zemi? A je to dlhý čas?

Bartoš: Ľudia sa dožívajú 70, 80 rokov. Verím však, že s duchovným rozvojom sa toto obdobie predĺži.

Tobias: Niečo dodám. ¹¹Existujú štúdie, že ľudia, ktorí majú vzťahy založené na láskavosti, žijú dlhšie. A myslím, že vám nemusím hovoriť, že láskavá povaha je súčasťou prebudeného, rozvíjajúceho sa ducha. Ťažko mi je povedať, či žijeme dlhšie alebo kratšie, ale čo je to tvárou v tvár večnosti?

Linden: Ďakujem vám za vaše dnešné odpovede, veľa mi ukázali.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme! Prajem vám krásny deň!

Záverečné otázky položil staronový člen:

Starý muž Strom: Čo chce človek dosiahnuť neustálou pýchou a márnivosťou? Uvedomí si nakoniec, že takýto postoj je nepriateľský voči Svetlu?

---

⁹ Informácie o tom, že čas skutočne stojí na mieste, prevzaté z: "V svetle pravdy: Posolstvo Grálu" od Abd-ru-shina.

¹⁰ Tieto informácie pochádzajú aj z Abd-ru-shinovho diela "Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu".

¹¹ Existuje množstvo štúdií, ktoré to potvrdzujú: Výskum Roberta Busha z Queenslandskej univerzity a Franka Baumeho z Flindersovej univerzity, ako aj štúdia ľudského vývoja dospelých známa ako Grantova štúdia podľa jej iniciátora Williama T. Granta.

Bartolomej: Po prvé, človek si v mnohých prípadoch neuvedomuje svoju pýchu a márnivosť. Určite potrebuje prebudenie, aby to videl a začal na tom pracovať. Človek si to nielen potrebuje uvedomiť, že je to nepriateľské voči Svetlu, ale skutočne to potrebuje, potrebuje to konečne vidieť, ak chce, aby jeho úloha vo stvorení bola konečne príjemná Svetlu a ak chce v týchto časoch vôbec prežiť. Proces dozrievania tohto by mal byť prvým krokom na ceste vývoja.

Tobiáš: Človek chce byť neustále uctievaný a oslavovať sám seba, vidí v tom svoju veľkosť, na Boha takmer vôbec nemyslí. To je pasca temnoty, do ktorej mnohí upadajú. Na druhú časť otázky by som odpovedal, že pravdepodobne len veľké utrpenie môže človeka prinútiť uvedomiť si tento chybný postoj.

Oldwood: Ďakujem za vaše odpovede. Ako si môže človek myslieť, že existuje len jeden život a potom už nič? Človek zabudol na existenciu svojej duše. Ako to mohol dopustiť? Pre nás lesníkov je to nepochopiteľné a medzi ľuďmi veľmi bežné.

Tobiáš: Je to dôsledok toho, že sa človek riadi výlučne rozumom a na svet sa pozerá výlučne materialisticky. Duchovné hodnoty sú pre takého človeka nevnímateľné. Aj na svet sa pozerá len cez prizmu materiálnych dôkazov. Preto neprijíma ako fakt veci, ktoré sú podložené nemateriálnymi dôkazmi, ako je reinkarnácia, existencia duše alebo Boha.

Bartolomej: Rád by som rozšíril Tobiášovu myšlienku. Človek si zvykol veriť, že existuje len to, čo môže vidieť a počuť svojím hustým okom a uchom. Človek tomu uveril tak silno, že už neuvažuje o žiadnej inej možnosti. Okrem toho sa snaží bojovať a ponižovať tých, ktorí majú spojenie s inými sférami stvorenia.

2.44. Vzájomné pôsobenie rászoch s ich opatrovatel'mi

Chceli sme ukázať, ako spary komunikujú so svojimi opatrovatel'mi. Za týmto účelom sme požiadali Vyššieho správcu a Staršieho topoľového lesníka, aby nám ukázali, ako vyzerá typický rozhovor medzi nimi. Tu je prepis tohto rozhovoru:

Vyšší strážca: Dobrý deň, Topolo. Máš na pamäti svoj vývoj a službu Svetlu?

Starý strom: Áno. Chcem svoju službu vykonávať čo najlepšie.

Vyšší strážca: Pamätajte, že strom potrebuje vás a vašu podporu.

Strom starého muža: Áno, strážca, chcem mu slúžiť.

Vyšší strážca: Nezabúdajte na svoje každodenné povinnosti voči stromu. *(Nechceme hovoriť, aké sú to povinnosti)*. Práca, ktorú teraz vynaložíte, prinesie ovocie pri vašom dozrievaní a konečnom návrate do ríše podstatného.

Staršie drevo: Môžem počítať s vašou podporou, Guardian?

Vyšší strážca: Čo potrebujete?

Oldwood: Niekedy som smutný z rôznych dôvodov.

Vyšší strážca: Áno, toto mi je známe. Priblížte sa k Svetlu vo svojich každodenných činnostiach a váš smútok zmizne a objaví sa viac radosti. Dobre viete, že len verná služba dáva každej bytosti pocit radosti a naplnenia. Viac sa modlite, pretože vaša viera môže byť živšia.

Strom starého muža: Áno, ďakujem za vaše slová. Som rád, že mám vo vás oporu, môj mentor.

Vyšší strážca: Neochabujte na cestách, ktoré si zvolíte. Vaša vytrvalosť a dôsledná služba budú ocenené. Majte to na pamäti a váš rast sa zrýchli.

Po krátkej odmlke sa k nám otočil.

Vyšší strážca: Táto krátka scéna vám viac-menej ukazuje, ako prebieha naša interakcia. Samozrejme, každý sparing je iný a potrebuje iné slová podpory. Ale na základe tejto krátkej scény si môžete uvedomiť, ako podporujeme všetky spary na ich ceste k Svetlu.

2.45. Konečné prevody

Dostávame sa do fázy, ktorou sme chceli túto knihu ukončiť. Tu sú posolstvá, ktoré nám sparingy poskytli ako záverečné:

Na začiatok sme oslovili spoločnosť Maple:

Bartolomej a Tobiáš: Dobrý deň, zbierame posledné správy od všetkých sparingov, aby sme knihu uzavreli. Chcete niečo povedať?

Javor: Moja správa bude stručná. V lese som stretol a videl veľa ľudí, ale najviac poznám Bartoša a Tobiáša. Prial by som si, aby vzťah lesníkov s ľuďmi bol podobný ako u nás. Mám vás rád a cítim, že aj vy máte radi mňa. Chcel by som tiež dodať, že verím, že ľudí ako Bartosz a Tobias bude čoraz viac, ľudí, ktorí pristupujú k sparingom s otvorenosťou. Dúfam, že ma budete aj naďalej navštevovať, pretože ste sa stali mojimi priateľmi. Ďakujem, že ste vo svojej knihe dali k dispozícii priestor pre moje skromné argumenty.

Bartosz a Tobiasz: Ďakujeme. Samozrejme, že vás navštívime. *(potom sme ho objali)*

Cestou smerom k Modřínu sme sa zastavili pri Bliznovom dube, ktorý nám dal aj poslednú správu:

Dub: Náhodou sme hovorili o utrpení. Viem, čo je to utrpenie, a viem, že ty tiež. My spar môžeme podporiť ľudí, keď trpia. Kedykoľvek trpíš, človeče, natiahni k nám ruky a my ťa dokážeme podporiť. Nehanbite sa za to, že trpíte. My to chápeme. Pritúlte sa ku mne alebo k inému bratovi sparingovi a poproste ho o silu. Pán Boh môže prostredníctvom nás utíšiť vašu bolesť. Pamätajte - sme bratia v jednom stvorení.

Poďakovali sme sa im a odišli do Larchu:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, máte nejaký odkaz na koniec knihy?

Smrekovec: Áno. Chcel by som povedať, že priateľstvo spárov s ľuďmi je prospešné pre spárov aj pre ľudí. Koľko radosti mám z interakcie s vami. Teším sa na každý rozhovor. Viem, že táto kniha môže mnohých inšpirovať, aby sa s nami spojili. Želám všetkým breečkárom, aby zažili toľko srdečnosti od ľudí, ako zažívam ja od Bartoša a Tobiáša. Mám vás veľmi rád, moji priatelia.

Podakovali sme si, objali sa a išli smerom k Grabovi:

Bartosz a Tobiasz: Dobrý deň, zbierame záverečné správy. Chcete niečo povedať?

Grab: Som nesmierne hrdý na to, že som mohol byť súčasťou vášho projektu. Múdrosť spárov by mala byť vo svete viac známa a dúfam, že táto kniha to ukáže. My sparingovia chceme spolu s ľuďmi prežívať krásu stvorenia. Verím, že čoskoro príde čas, keď sa tieto dva druhy zblížia. Ďakujem.

Potom sme sa vybrali do komunity Beech, aby sme sa jej zástupcu opýtali na záverečnú správu. Bolo to tu:

Buk: Je mnoho ciest a len jedna cesta Pravdy. Cesta Pravdy si vyžaduje veľa vnútornej autenticity a úprimnosti k sebe samému. My, bukovia, vám chceme ukázať, že sa môžete spojiť do spoločností na jedinej ceste Pravdy. Ak tak urobíte, nezabudnite sa navzájom milovať a rešpektovať. Nech vaše pozemské, ľudské spoločenstvá smerujú k Svetlu.

Po nejakom čase sme dostali poslednú správu od Linden:

Linden: Je tu iskra, ktorú chceme, aby sa naše vzťahy s ľuďmi obnovili. Neočakávame, že sa ľudia k nám priblížia hneď, ale že sa to stane postupne. Táto kniha je dôležitým krokom v tomto procese. Pripomínať ľuďom nás a budúcnosť nás bude zblížovať.

A tu je záverečná správa od Aldaniela:

Aldaniel: V prvom rade som rád, že dokončujete svoju knihu. Veľmi ma teší, že sa mojím priateľom tak darí. Radosť je aj v duchovných sférach, pretože touto knihou ste nám, lesníkom, poskytli nemalé poznanie. A som presvedčený aj o tom, že kniha, ktorú dokončujete, sa páči Stvoriteľovi.

Hneď po Aldanielovi vystúpil so záverečným posolstvom Lone Beech:

Bukové samoty: Čas, ktorý ste strávili písaním knihy, súvisí aj s mojou vnútornou premenou. Aj ja som starý spar a akosi som zabudol na krásu, ktorú nám dáva priateľstvo. Vďaka tebe som sa vnútorne otvoril a teraz mám iný vzťah k ostatným sparingom. Aj môjmu poznaniu to prospelo a teraz mám jasné vedenie k svojmu bytostnému domovu.

Tu je krátke posolstvo Willow:

Vrba: Je to vôľa, aby človek poznal liečivé vlastnosti stromov. Je to vôľa, aby ich človek nielen poznal, ale aby z nich mal aj úžitok. Viera, že stromy môžu liečiť, podporuje a posilňuje proces, ktorý môžeme iniciovať. Príďte ľudia k stromom, nielen k vrbam, a požiadajte o uzdravenie. Svetlo si to veľmi želá.

Starý buk tiež vydal svoje posolstvo:

Starý Buk: Pán si myslel, že je najvyšší čas rozšíriť chápanie ľudí o sparingoch. Verím, že vaša kniha je prvým dôležitým krokom k zblíženiu spárov a ľudí. Chceme, aby ľudia mali úžitok z našej múdrosti, a ak urobia krok smerom k nám, Pán môže ešte rozšíriť ich poznanie, a to tak o nás, ako aj o iných prírodných bytostiach. Je tu ešte veľa detailov, ktoré sa dajú odovzdať, ale poznanie, ktoré plynie z našich posolstiev, je už veľmi veľké.

Na záver nám Old Man Wood odovzdal svoje posledné posolstvo:

Staršie spary: Spar vzťahy s ľuďmi sú vyhľadávané Svetlom. Takéto vzťahy sú v súčasnom svete zriedkavé. Pán Boh to videl a túžil po zmene. Ste nástrojom Stvoriteľa, ktorého vôľa je vyjadrená vo vašej úlohe. Pán vie, aký veľký úžitok plynie z takýchto vzťahov, a preto by mala byť vaša kniha známa a šírená. Budem sa za to modliť, aby ľudia túto knihu pochopili a nakoniec sa k nám priblížili. Ďakujem vám, bratia. Urobili ste mi veľa radosti a bolo mi potešením podeliť sa o svoje postrehy.

2.46. Správa o výrube

Vzhľadom na množstvo otázok týkajúcich sa výrubu stromov sme požiadali o posolstvo, ktoré by odrážalo vôľu Svetla v tejto otázke. Tu je posolstvo, ktoré nám na tento účel poskytol určený Vyšší strážca stromov.

Vyšší strážca: Svetlo chce v človeku zmenu. Svetlo nechce, aby človek zasahoval do prírody v takej miere ako doteraz. Človek rúbe stromy s takou vášňou, že nevidí, že sú to živé bytosti. Svetlo chápe, že drevo je potrebné na prežitie, ale nepodporuje subjektívne zaobchádzanie so stromami. Je za výrub, ak je nevyhnutný, s mierou a so zdravým rozumom. Nezapúšťajte, že stromy sú živé bytosti, ktoré sú zároveň domovom dreva. Nesmiete viac zneužívať povolenie Svetla na ťažbu, povolenie na výrub na iné účely. Vaše svedomie vám povie, či je potrebné vyrúbať konkrétny strom. V mnohých prípadoch môžete požiadať o povolenie a Svetlo vám takéto povolenie môže dať. Pamätajte však, že ide o vnímajúce bytosti, ktoré tiež trpia a cítia bolesť.

3. Záver

Na záver sme chceli upozorniť na niekoľko vecí. Pri práci na knihe sme dospeli k záveru, že v našom chápaní je dôležité oddeliť ratolesť od stromov. Dlhé roky sme naše kontakty nazývali jednoducho rozhovory so stromami a na ich definovaní týmto spôsobom panovala úplná zhoda. Teraz to vidíme trochu inak. Z našej knihy jasne vyplýva, že spary v žiadnom prípade nie sú duchovia stromov alebo ich duše. Sme presvedčení, že je to tak, a chceme, aby to tak vnímali aj čitatelia. Potvrdením našich záverov nech sú slová z diela Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu, ktoré by sme radi citovali:

"Len výtvary, ktoré sú nezávislé od konkrétneho miesta, teda napríklad zvieratá, ktoré sa môžu voľne pohybovať z miesta na miesto, majú v sebe vlastné pohyblivé jadro, ktoré ich vedie.

V prípade zvierat je touto podstatou duša a v prípade ľudí duch! Rastliny a skaly sú však sídlom cudzích, nezávislých bytostí, ktoré preto nemožno nazvať dušou týchto foriem."

Abd-ru-shin

Slovná forma: "spar" nám dali samotné prírodné stvorenia, a preto sme presvedčení, že ho chceme používať.

Veríme, že naša kniha bude akýmsi základom pre budúce interakcie s rázsochami. Ako počas záverečného posolstva zdôraznil Old Beech, je ešte veľa detailov, o ktorých sa dá diskutovať, preto veríme, že poznanie, ktoré vychádza z našej knihy, sa bude môcť v budúcnosti rozšíriť.

Na záver knihy by sme radi uviedli úryvok z Abd-ru-shinovho diela "Vo svetle pravdy: Posolstvo Grálu", z ktorého vychádzajúce poznanie nás viedlo počas procesu písania:

"Pozemský človek musí mať na pamäti ešte jednu vec, pretože práve v nej veľmi ťažko zhrešil: Nikdy nesmieš zanedbať spojenie s vitálnymi pomocníkmi! Inak spôsobuješ veľkú priepasť, ktorá ti škodí."

Abd-ru-shin

4. Vyhlásenie autorov

Táto kniha je zadarmo a vôľa autorov je, aby to tak bolo vždy. Jej prenos alebo iné formy šírenia povoľujeme pod podmienkou, že z nej nebude mať žiaden finančný zisk. Naším zámerom je, aby bola odovzdaná serióznym hľadačom, ktorí si chcú rozšíriť svoje vedomosti o spare, ako aj o celom stvorení. Nech je to radostný prúd zameraný na priblíženie ľudstva k sparingom.